EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 14.7.2021
COM(2021) 557 final

2021/0218 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES, pokud jde o podporu energie z obnovitelných zdrojů, a zrušuje směrnice Rady (EU) 2015/652

{SEC(2021) 657 final} - {SWD(2021) 620 final} - {SWD(2021) 621 final} -
{SWD(2021) 622 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Zelená dohoda pro Evropu stanoví cíl dosáhnout do roku 2050 klimatické neutrality způsobem, který přispěje k evropskému hospodářství, růstu a zaměstnanosti. Jak potvrdila Evropská rada v prosinci 2020, tento cíl vyžaduje snížení emisí skleníkových plynů o 55 % do roku 2030. To následně vyžaduje podstatně vyšší podíl obnovitelných zdrojů energie v integrovaném energetickém systému. Současný cíl EU dosáhnout do roku 2030 alespoň 32% podílu energie z obnovitelných zdrojů, který je stanoven ve směrnici o obnovitelných zdrojích energie (dále jen „směrnice RED II“), není dostačující a je třeba jej podle plánu plán dosažení cíle v oblasti klimatu zvýšit na 38–40 %. K dosažení tohoto vyššího cíle jsou zároveň nutná nová doprovodná opatření v různých odvětvích v souladu s integrací energetického systému, vodíkovou strategií, strategií pro energii z obnovitelných mořských zdrojů a strategií v oblasti biologické rozmanitosti.

Celkovým cílem revize směrnice RED II je dosáhnout do roku 2030 většího využívání energie z obnovitelných zdrojů, podpořit lepší integraci energetického systému a přispět k cílům v oblasti klimatu a životního prostředí, včetně ochrany biologické rozmanitosti, a tím řešit mezigenerační otázky spojené s globálním oteplováním a ztrátou biologické rozmanitosti. Tato revize směrnice RED II má zásadní význam pro dosažení vyššího cíle v oblasti klimatu, jakož i pro ochranu našeho životního prostředí a zdraví, snížení naší energetické závislosti a přispění k vedoucímu postavení EU v oblasti technologií a průmyslu spolu s vytvářením pracovních míst a hospodářského růstu.

• Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky

Směrnice RED II je hlavním nástrojem EU, který se zabývá podporou energie z obnovitelných zdrojů. Přezkum této směrnice není samoúčelný. Je součástí širšího úkolu, který má dopad na další právní předpisy a politické iniciativy v oblasti energetiky a klimatu, jak bylo oznámeno v plánu Zelené dohody pro Evropu a v pracovním programu Komise na rok 2021 pod názvem balíček „Fit for 55“. Návrh na revizi směrnice RED II je v souladu:

i. se systémem EU pro obchodování s emisemi, neboť stanovování cen uhlíku funguje nejlépe spolu s regulačními opatřeními;

ii. se směrnicí o energetické účinnosti, která přispívá k účinnému využívání energie z obnovitelných zdrojů v odvětvích konečné spotřeby;

iii. se směrnicí o energetické náročnosti budov, která zajišťuje vhodné požadavky na energetickou náročnost týkající se energie z obnovitelných zdrojů;

iv. se směrnicí o ekodesignu, která spotřebitele motivuje k odklonu od spotřebičů na fosilní paliva;

v. s nařízením o využívání půdy, změnách ve využívání půdy a lesnictví, které hospodářským subjektům poskytuje pobídky k zavádění projektů absorbujících emise, které mohou být zdrojem biomasy;

vi. se směrnicí o zdanění energie, která zajišťuje, aby ceny podporovaly udržitelné postupy, a poskytuje pobídky k výrobě a využívání energie;

vii. s právními předpisy o sdílení úsilí, které stanoví závazná snížení emisí skleníkových plynů pro odvětví, na něž se vztahuje směrnice RED II, jako je doprava, budovy, zemědělství a odpad;

viii. se směrnicí o jakosti paliv, která podporuje používání obnovitelných a nízkouhlíkových paliv v dopravě;

ix. se směrnicí o infrastruktuře pro alternativní paliva, která podporuje zavádění infrastruktury pro alternativní paliva, včetně dobíjecích stanic pro elektrická vozidla a plnicích stanic se zemním plynem a vodíkem;

x. s návrhem nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě a kterým se zrušuje nařízení (EU) č. 347/2013[1].

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Návrh vychází především z čl. 194 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie[2] (SFEU), který poskytuje právní základ pro navrhování opatření pro rozvoj nových a obnovitelných zdrojů energie, což je jeden z cílů energetické politiky Unie stanovených v čl. 194 odst. 1 písm. c) SFEU. Směrnice RED II, která bude tímto návrhem pozměněna, byla v roce 2018 rovněž přijata podle čl. 194 odst. 2 SFEU. Za účelem změny směrnice 98/70/ES o jakosti paliv, která je založena na uvedeném článku, se doplňuje článek 114 SFEU, právní základ pro vnitřní trh.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Potřeba činnosti na úrovni EU

Nákladově efektivního zrychleného rozvoje udržitelné energie z obnovitelných zdrojů v integrovanějším energetickém systému nemůže být uspokojivě dosaženo pouze na úrovni členských států. Přístup na úrovni EU je nezbytný k poskytnutí správných pobídek členským státům s různou úrovní ambicí, aby koordinovaným způsobem urychlily přechod od tradičního energetického systému založeného na fosilních palivech k integrovanějšímu a energeticky účinnějšímu energetickému systému založenému na výrobě energie z obnovitelných zdrojů. S ohledem na různé energetické politiky a priority jednotlivých členských států dosáhnou opatření na úrovni EU požadovaného většího využívání obnovitelných zdrojů s větší pravděpodobností než pouhá opatření na vnitrostátní nebo místní úrovni.

Přidaná hodnota EU

Opatření EU v oblasti energie z obnovitelných zdrojů přináší přidanou hodnotu, protože je účinnější a účelnější než opatření jednotlivých členských států, čímž se předchází roztříštěnému přístupu tím, že se transformace evropského energetického systému řeší koordinovaným způsobem. Opatření zajišťuje čisté snížení emisí skleníkových plynů a znečištění, chrání biologickou rozmanitost, těží z výhod vnitřního trhu, plně využívá výhod úspor z rozsahu a technologické spolupráce v Evropě a poskytuje investorům jistotu v regulačním rámci pro celou EU. Dosažení vyššího podílu energie z obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě energie v EU závisí na příspěvcích jednotlivých členských států. Výsledky budou ambicióznější a nákladově efektivnější, budou-li vycházet z dohodnutého společného právního a politického rámce.

[1] COM/2020/824 final

[2] Úř. věst. C 326, 26.10.2012, s. 1.

- **Proporcionalita**

Upřednostňovaný balíček možností politiky je považován za přiměřený a v maximální možné míře vychází ze stávající koncepce politiky. Několik možností stanoví cíl nebo referenční hodnotu, jichž má být dosaženo, ale prostředky k dosažení těchto cílů ponechává na členských státech. Rovnováha mezi povinnostmi a flexibilitou ponechanou členským státům, pokud jde o způsob dosažení cílů, se považuje za vhodnou vzhledem k nutnosti dosáhnout klimatické neutrality (viz oddíly 3.3 a 7.5 posouzení dopadů připojeného k tomuto návrhu, SWD (2021) XXX).

- **Volba nástroje**

Toto je návrh pozměňující směrnice. Vzhledem k tomu, že směrnice RED II byla přijata poměrně nedávno, je tento její přezkum omezen na to, co je považováno za nezbytné k nákladově efektivnímu přispění k ambicím Unie v oblasti klimatu do roku 2030, a nejedná se o úplnou revizi směrnice, takže se za vhodné nepovažuje přepracované znění.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Metody konzultací, hlavní cílová odvětví a obecný profil respondentů

Počáteční posouzení dopadů (plán) bylo zveřejněno za účelem získání zpětné vazby od 3. srpna do 21. září 2020 a od zúčastněných stran z 21 členských států a 7 zemí mimo EU bylo obdrženo 374 odpovědí. Většina odpovědí přišla od podniků nebo podnikatelských sdružení, následovaly nevládní organizace, anonymní subjekty a občané. Komise kromě toho dne 17. listopadu 2020 zahájila veřejnou online konzultaci po dobu 12 týdnů v souladu s pravidly Komise pro zlepšování právní úpravy. Konzultace obsahuje otázky s možností výběru z několika odpovědí a otevřené otázky pokrývající širokou škálu problémů týkajících se revize směrnice RED II. Celkem bylo obdrženo 39 046 odpovědí. Názory zúčastněných stran byly rovněž shromážděny na dvou pracovních setkáních – první se konalo dne 11. prosince 2020 (téměř 400 účastníků) a druhé dne 22. března 2021 (téměř 1 000 účastníků).

Shrnutí názorů zúčastněných stran

Většina (80 %) odpovědí v rámci veřejné online konzultace upřednostňovala zvýšení cíle obnovitelných zdrojů energie v souladu s plánem dosažení cíle v oblasti klimatu (43 %) nebo výraznější zvýšení (37 %). Celkem 61 % respondentů upřednostňovalo závazný cíl jak na úrovni EU, tak na vnitrostátní úrovni. Dvěma odvětvími, kde bylo nejčastěji považováno za nezbytné další úsilí, byla doprava a vytápění a chlazení, přičemž většina podpořila zvýšení cílů pro obě odvětví alespoň na úroveň plánu dosažení cíle v oblasti klimatu. Koordinovaná reakce více než 38 000 účastníků požadovala odstranění biomasy ze seznamu obnovitelných zdrojů a omezení využívání bioenergie na místně dostupný odpad a zbytky, zatímco zástupci odborů, podniků a většiny veřejných orgánů upřednostňovali, aby současná kritéria udržitelnosti pro biomasu nebyla měněna.

Při vypracovávání různých možností politiky týkajících se příslušných oblastí politiky v posouzení dopadů byly zohledněny názory zúčastněných stran vyjádřené ve veřejné online konzultaci a během pracovních setkání.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Studie vypracovaná externím dodavatelem, poradenskou společností Trinomics, poskytla technickou podporu pro rozvoj a provádění politiky v oblasti obnovitelných zdrojů energie.

Součástí podkladů bylo rovněž posouzení dopadů provedené pro účely plánu dosažení cíle v oblasti klimatu a také posouzení vnitrostátních plánů členských států v oblasti energetiky a klimatu a zprávy o pokroku v oblasti energie z obnovitelných zdrojů do roku 2020.

Kromě toho byly do posouzení dopadů zapracovány i tyto studie:

- Technical support for renewables policy development and implementation: enhanced efficiency through sector integration (Technická podpora pro tvorbu a provádění politiky v oblasti obnovitelných zdrojů energie: vyšší účinnost prostřednictvím integrace odvětví)
- Renewable Cooling under the Revised Renewable Energy Directive (Chlazení z obnovitelných zdrojů podle revidované směrnice o obnovitelných zdrojích energie)
- Renewable Space Heating under the Revised Renewable Energy Directive (Vytápění prostor z obnovitelných zdrojů podle revidované směrnice o obnovitelných zdrojích energie)
- Policy support for heating and cooling decarbonisation (Politická podpora dekarbonizace vytápění a chlazení)
- Regulatory and market conditions of District Heating and Cooling (Regulační a tržní podmínky dálkového vytápění a chlazení)
- Potentials and levels for the electrification of space heating in buildings (Možnosti a úrovně elektrifikace vytápění prostor v budovách)
- Renewable Heating and Cooling Pathways, Measures and Milestones for the implementation of the recast Renewable Energy Directive and full decarbonisation by 2050 (Způsoby vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů, opatření a mezníky pro provádění přepracované směrnice o obnovitelných zdrojích energie a plnou dekarbonizaci do roku 2050)
- Technical assistance to assess the potential of renewable liquid and gaseous transport fuels of non-biological origin (RFNBOs) as well as recycled carbon fuels (RCFs), to establish a methodology to determine the share of renewable energy from RFNBOs as well as to develop a framework on additionality in the transport sector (Technická pomoc k posouzení potenciálu obnovitelných kapalných a plynných paliv nebiologického původu a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku v odvětví dopravy, ke stanovení metodiky pro určení podílu energie z obnovitelných zdrojů z kapalných a plynných paliv nebiologického původu a k vytvoření rámce pro doplňkovost v odvětví dopravy)
- Simplification of Permission and Administrative Procedures for RES Installations (Zjednodušení povolení a správních postupů pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů)
- Establishing technical requirements & facilitating the standardisation process for guarantees of origin on the basis of Directive(EU) 2018/2001 (Stanovení technických požadavků a usnadnění procesu normalizace záruk původu na základě směrnice (EU) 2018/2001)
- Technical assistance for assessing options to establish an EU-wide green label with a view to promote the use of renewable energy coming from new installations (Technická pomoc pro posouzení možností zavedení ekologického

označení platného pro celou Unii s cílem podporovat využívání energie z obnovitelných zdrojů pocházející z nových zařízení)

- Assessment of the potential for new feedstocks for the production of advanced biofuels (Posouzení potenciálu nových vstupních surovin pro výrobu pokročilých biopaliv) (ENER C1 2019-412)
- Support for the implementation of the provisions on ILUC set out in the Renewable Energy Directive (Podpora provádění ustanovení týkajících se nepřímých změn ve využívání půdy stanovených ve směrnici o obnovitelných zdrojích energie) (ENER/C2/2018-462)
- The use of woody biomass for energy production in the EU (Využívání dřevní biomasy pro výrobu energie v EU) (zpráva Společného výzkumného střediska, leden 2021)
- Scoping study setting technical requirements and options for a Union Database for tracing liquid and gaseous transport fuels (Orientační studie, která stanoví technické požadavky a možnosti pro databázi Unie pro sledování kapalných a plynných paliv používaných v odvětví dopravy)

Posouzení dopadů

Posouzení dopadů připojené k návrhu bylo vypracováno na základě modelování, příspěvků zúčastněných stran a příspěvků meziútvarové skupiny. Zpráva byla dne 10. března 2021 předložena Výboru pro kontrolu regulace. Dne 19. dubna 2021 vydal Výbor pro kontrolu regulace první stanovisko k posouzení dopadů a po opětovném předložení posouzení dopadů bylo dne 19. května vydáno druhé stanovisko.

V této souvislosti analyzovalo posouzení dopadů různé možnosti, jejichž prostřednictvím by revize směrnice RED II mohla účinně a účelně přispět k dosažení aktualizovaného cíle v rámci širšího politického balíčku „Fit for 55“.

Pokud jde o úroveň **celkového cíle v oblasti energie z obnovitelných zdrojů**, možnost 0 (bez změny) by neposkytla žádný způsob, jak zajistit takové zavedení cíle EU v oblasti energie z obnovitelných zdrojů, aby bylo dosaženo alespoň podílu 38–40 % na konečné spotřebě energie. Možnost č. 2 (vyšší cíl než 40 %) by potenciálně vedla k překročení klimatického cíle a k nedostatečné soudržnosti s ostatními legislativními nástroji EU. Možnost č. 1 (minimální cíl v rozmezí 38–40 %) tedy nemá žádné nevýhody, a je tak upřednostňovanou a účinnou možností. Pokud jde o povahu cíle, pak ačkoli by možnost č. 1 (závazné vnitrostátní cíle) znamenala nejúčinnější dosažení vyššího podílu energie z obnovitelných zdrojů, vedlo by to k problémům v oblasti subsidiarity. Stávající proces správy energetické unie je důležitým základem pro dosažení cíle v oblasti obnovitelných zdrojů energie. První kolo procesu přezkumu vnitrostátních plánů, dokončené v roce 2020, se ukázalo jako účinné v tom smyslu, že příspěvky členských států byly kolektivně dostatečně ambiciózní k dosažení závazného cíle Unie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů do roku 2030. Podle nařízení o správě energetické unie musí členské státy předložit návrhy aktualizací svých vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu do června 2023 a mohou již ukázat, jak plánují dosáhnout vyššího cíle pro rok 2030. Vzhledem k účinné povaze a uspořádání stávajícího systému je upřednostňovanou možností možnost 0 (zachování závazného cíle EU a vnitrostátních dobrovolných příspěvků).

Pokud jde o **vytápění a chlazení**, možnost 1 (neregulační opatření) nenutí členské státy k tomu, aby zvýšily úsilí v odvětví vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů na nejméně 1,1 % průměrného ročního procentního bodu. Převedení údaje o vytápění a chlazení

z obnovitelných zdrojů v EU z plánu dosažení cíle v oblasti klimatu do podoby závazného jednotného zvýšení ročního průměrného podílu ve všech členských státech stejně jako u možnosti 3b se nepovažuje za přiměřené, i když je nejúčinnější. Úroveň obnovitelných zdrojů energie potřebná v roce 2030 by rovněž mohla být stanovena jako cíl, jak je navrženo v možnosti 3c, což by však znamenalo odchýlit se od stávajícího modelu a mohlo by narušit již probíhající úsilí o provádění, i když by bylo přínosné jasně stanovit konečný cíl v roce 2030. Možnost 3a ve spojení s odvětvovými a unijními referenčními hodnotami vhodné koncepce pro energii z obnovitelných zdrojů v budovách a průmyslu (možnost 3d) by účinně zajistila správnou kombinaci hnacích sil pro další integraci těchto odvětví do energetického systému. Tato možnost 3a by stanovila minimální paušální míru růstu energie z obnovitelných zdrojů tím, že by současný orientační cíl ročního zvýšení o 1,1 procentního bodu stanovila jako minimální požadované úsilí a doplnila by jej o specifická „navýšení“, která by přerozdělila další úsilí na požadovanou úroveň energie z obnovitelných zdrojů v roce 2030 mezi členské státy na základě HDP a nákladů. Další specifické míry navýšení pro jednotlivé členské státy by mohly poskytnout prostředek pro posouzení relativní úrovně ambicí jednotlivých členských států v odvětví vytápění a chlazení, ale také by mohly posloužit jako potenciální opatření k odstranění nedostatků, pokud by jiná odvětví než vytápění a chlazení nedosáhla celkového cíle v oblasti energie z obnovitelných zdrojů ve výši 38–40 %. Je zde rovněž zvažována možnost referenční hodnoty pro využívání energie z obnovitelných zdrojů ve stavebnictví.

Rozšířený seznam opatření podle možnosti 2a umožňuje flexibilitu na vnitrostátní úrovni, zajišťuje proporcionalitu a poskytuje členským státům soubor nástrojů, z nichž si mohou vybrat. Koncepce respektuje vnitrostátní a místní rozdíly z hlediska podmínek a výchozích bodů a poskytuje jasný rámec pro subjekty na všech úrovních (celostátní, regionální, místní) a všech typů (od veřejných služeb a podniků až po občany, spotřebitele/prozumenty).

Pokud jde o **dálkové vytápění a chlazení**, možnost 3c (zvýšení orientačního cíle v podobě 1 % ročního zvýšení úrovně plánu dosažení cíle v oblasti klimatu na 2,1 % bez změny jeho povahy) by řídila vývoj dálkového vytápění směrem k integraci většího množství energie z obnovitelných zdrojů v souladu s cíli plánu dosažení cíle v oblasti klimatu a uhlíkové neutrality při současném respektování široké škály situací v členských státech. Možnost 3b (orientační cíl EU v oblasti obnovitelných zdrojů pro podíl obnovitelných zdrojů na dálkovém vytápění a chlazení) by mohla přinést podobné výhody jako možnost 3c, ale odchyluje se od stávajících ustanovení a mohla by narušovat již probíhající provádění. Možnost 3d (zvýšení cíle zvýšení o 1% procentní bod a jeho závaznost) by byla nejúčinnější koncepcí cíle, ale je příliš přísná a ponechává méně prostoru pro členské státy. Možnost 3a (žádné změny) by umožnila, aby dálkové vytápění neomezeně pokračovalo s fosilními palivy, a není tedy v souladu s cíli přezkumu. Možnost 2 (seznam opatření) může být samostatná nebo doplňková, neboť poskytuje jasnější podpůrný rámec pro přeměnu dálkového vytápění a chlazení, činí z ní nástroj umožňující dodávky energie z obnovitelných zdrojů v budovách a stane se klíčovým nástrojem pro dekarbonizaci tepla a zároveň posiluje integraci odvětví energetiky do vnitrostátních a unijních energetických systémů. Upřednostňovanou možností je kombinace možnosti 2 týkající se opatření s koncepcí cílů v možnosti 3c za účelem zajistit, aby se dálkové vytápění a chlazení sladilo se Zelenou dohodou pro Evropu a aby se stalo faktorem umožňujícím plnění cílů plánu dosažení cíle v oblasti klimatu a integrace energetického systému. Spolu s možnostmi ohledně celkového vytápění a chlazení a budov by tato možnost rovněž stanovila podpůrný rámec pro rozvoj a rozšíření moderních inteligentních soustav dálkového vytápění a chlazení založených na obnovitelných zdrojích energie.

Pokud jde o **začleňování elektřiny z obnovitelných zdrojů**, možnost 1.1 (dostupnost informací o podílu elektřiny dodávané do sítě z obnovitelných zdrojů téměř v reálném čase) by poskytla účinné signály stimulující trh, které přímo souvisejí s pronikáním energie z obnovitelných zdrojů a snižováním emisí uhlíku, bez jakékoli administrativní zátěže a v souladu se stávajícími právními předpisy. Možnost 1.2 (informace o podílu energie z obnovitelných zdrojů a profilu emisí skleníkových plynů) by měla určitý pozitivní dopad na informovanost spotřebitelů, jinak by však přinesla jen omezenou přidanou hodnotu. Možnosti 2.1 až 2.3 zahrnují různé aspekty optimalizace inteligentní dobíjecí infrastruktury s různou úrovní pozitivního příspěvku k celkovým nákladům na provádění a přínosům pro hospodářství. V zájmu zajištění flexibility pro členské státy bylo provádění na základě vnitrostátního posouzení v každém případě vybráno jako upřednostňované řešení vycházející z funkce inteligentního nabíjení, včetně obousměrného nabíjení a zavádění dalších inteligentních dobíjecích stanic (2.1B, 2.2B a 2.3). Možnosti 3.1 až 3.3 řeší různé překážky na trhu služeb agregace a mobility, které brání hospodářské soutěži. Možnost 3.1 (zajištění toho, aby provozovatelé sítí a trhů nezacházeli se systémy nebo zařízeními pro skladování elektřiny diskriminačně nebo nepřiměřeně bez ohledu na jejich velikost – malé vs. velké – nebo na to, zda jsou stacionární nebo mobilní, aby byli schopni konkurenceschopně nabízet služby flexibility a rovnováhy), je dobrou volbou. Možnost 3.2 (nezávislí agregátoři a poskytovatelé služeb mobility mají přístup k základním informacím o bateriích, jako je technický stav a stav nabití) je nezbytná pro nastavení rovných podmínek a její brzké zavedení by mělo pozitivní dlouhodobé dopady na dostupnost, kvalitu a náklady služeb poskytovaných domácím vlastníkům baterií a uživatelům elektrických vozidel. Očekává se, že možnost 3.3 (zajištění otevřeného přístupu ke všem veřejně přístupným dobíjecím infrastrukturám) bude s rostoucím počtem elektrických vozidel stále prospěšnější.

Ze zvažovaných možností týkajících se **zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy** dosahuje celkově nejlepších výsledků kombinace možnosti 1B (vedle zvýšení cíle a dílčího cíle pro pokročilá biopaliva je zaveden zvláštní dílčí cíl pro obnovitelná paliva nebiologického původu) spolu s možnostmi 2A (dodavatelé paliv se závazkem založeným na energii), 2C (výběr mezi přístupy popsanými v možnostech 2A a 2B (dodavatelé paliv se závazkem založeným na emisích) je ponechán na členských státech) nebo 2D (dodavatelé paliv se závazkem založeným na emisích, ale provozovatelé musí dosáhnout minimálních podílů pokročilých paliv a paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu). Ačkoli všechny možnosti kromě možnosti 1 dosahují potřebné úrovně ambicí, existují podstatné rozdíly. Možnosti založené na energii mohou mít tu výhodu, že podporují rozvoj a výrobu inovativních obnovitelných a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku, neboť poskytují nejpředvídatelnější a nejstabilnější politický rámec pro investice do těchto technologií. Možnosti založené na intenzitě emisí skleníkových plynů mohou stimulovat zlepšení dodavatelského řetězce a účinnost technologií v oblasti obnovitelných a nízkouhlíkových paliv, kde jsou výrobní náklady vyšší, a měly by tu výhodu, že zajistí soulad s přístupem zvoleným podle směrnice o jakosti paliv. To by však vyžadovalo použití změn v metodice použité ke stanovení intenzity emisí skleníkových plynů.

Podpora využívání obnovitelných paliv nebiologického původu je plně v souladu se strategií integrace energetického systému a s vodíkovou strategií, jakož i s plánem dosažení cíle v oblasti klimatu, zejména s ohledem na perspektivu po roce 2030. To platí zejména pro možnost 1 (rozšíření rozsahu započítávání obnovitelných paliv nebiologického původu nad rámec dopravy a zlepšení konzistentnosti vykazování obnovitelných paliv nebiologického původu) a možnost 3 (vytvoření specifických dílčích cílů pro obnovitelná paliva nebiologického původu v odvětvích, která lze obtížně dekarbonizovat). Prvním krokem pro jejich širší rozvoj po roce 2030 by byly konkrétní, ale realistické dílčí cíle pro obnovitelná paliva nebiologického původu v odvětví dopravy a průmyslu v roce 2030.

Pokud jde o **certifikaci** obnovitelných a nízkouhlíkových paliv, byla posouzena možnost 1a (úprava rozsahu a obsahu stávajícího certifikačního systému tak, aby zahrnoval všechna paliva, na něž se vztahuje směrnice RED II, včetně recyklovaných paliv s obsahem uhlíku) a možnost 2A (další rozvoj stávajícího systému záruk původu jako alternativního certifikačního systému). Mělo se za to, že možnost 1a má dobrý potenciál k posílení stávajícího systému, přičemž certifikace nízkouhlíkových paliv by měla být řešena v samostatném legislativním návrhu, jako je balíček týkající se trhu s vodíkem a dekarbonizovaným plynem. Volby v oblasti vývoje informační technologie budou předmětem předběžného schválení Výborem Evropské komise pro informační technologie a kybernetickou bezpečnost.

Pokud jde o možnosti zajištění **udržitelnosti bioenergie**, možnost 1 (neregulační opatření) by usnadnila provádění kritérií udržitelnosti směrnice RED II, ale nezahrnovala by dodatečná ochranná opatření k řešení zjištěných rizik. Možnost 2 (cílené posílení stávajících kritérií EU pro udržitelnost bioenergie) by poskytla nejpřímější ochranná opatření před riziky produkce lesní biomasy v oblastech s vysokou biologickou rozmanitostí. Rovněž by zavedla další ochranná opatření, která by podpořila optimální úspory emisí skleníkových plynů během životního cyklu a zabránila novému neefektivnímu využívání biomasy v odvětví energetiky. Možnost 3 (regulace malých zařízení) by dále zvýšila účinnost možnosti 2 tím, že by regulovala větší množství biomasy využívané k výrobě energie v EU. Přispělo by to rovněž ke zlepšení veřejného sledování produkce a využívání biomasy. Na základě upřednostňovaných možností 2, 3 a 4.2 (požadujících, aby členské státy navrhly své režimy podpory paliv z biomasy tak, aby se minimalizovalo narušení trhu na trhu se surovinami s cílem minimalizovat využívání vysoce kvalitní kulatiny) by přispělo k minimalizaci využívání celých stromů k výrobě energie, jak je stanoveno ve strategii EU v oblasti biologické rozmanitosti.

Kromě hlavních cílů revize směrnice RED II s cílem řešit nedostatečné ambice v perspektivě pro roky 2030 a 2050, řešit nedostatečnou integraci systému a aktualizovat ustanovení o udržitelnosti bioenergie by k nákladově efektivnímu zavádění obnovitelných zdrojů energie mohl přispět omezený počet **dalších „doprovodných“ nebo podpůrných opatření**.

Pokud jde o **smlouvy o nákupu elektřiny**, možnost 1 (pokyny) poskytne členským státům další vodítka, aniž by se zvýšila administrativní zátěž, ačkoli účinnost bude záviset na přijetí těchto pokynů. Možnost 2 (finanční podpora využívání smluv o nákupu pro malé a střední podniky) bude mít pozitivní přínos pro zavádění obnovitelných zdrojů energie a pro evropské hospodářství. Možnost 3 (posílení regulačních opatření týkajících se smluv o nákupu elektřiny) by pro členské státy představovala další zátěž, a to za účelem odstranění jakýchkoli nepatřičných překážek, ale mohla by poskytnout další jistotu výrobcům a spotřebitelům elektřiny z obnovitelných zdrojů. Možnosti 1 a 2 jsou považovány za upřednostňovanou kombinaci.

Pokud jde o **přeshraniční spolupráci**, možnost 1 (aktualizované pokyny Komise) by sama o sobě nebyla příliš účinná, zatímco možnost 2 (povinnost členských států testovat přeshraniční spolupráci během příštích tří let) má jen malou účinnost. Ačkoli by možnost 3 (povinné částečné otevření režimů podpory) a možnost 4 (posílené využívání unijního mechanismu financování energie z obnovitelných zdrojů) byly vysoce účinné, očekává se, že možnost 2 bude politicky přijatelnější, a tudíž upřednostňovaná.

Pokud jde o podporu **energie na moři**, bylo by vzhledem k závazné povaze možnosti 1 (společné plánování) velmi účinné zajistit stanovení a provádění cílů pro jednotlivé mořské oblasti. Lze očekávat, že možnost 2 (zavedení jednotných kontaktních míst pro udělování povolení pro jednotlivé mořské oblasti) bude mít dobrou účinnost při usnadňování povolování

přeshraničních projektů v oblasti obnovitelných zdrojů energie na moři. Upřednostňuje se kombinace obou možností.

Pokud jde o **průmysl**, neočekává se, že by možnost 0 (žádné změny) zvýšila podíl spotřeby energie z obnovitelných zdrojů v průmyslovém odvětví, což by vyvolalo vážné obavy ohledně cíle snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 a dosažení klimatické neutrality do roku 2050. Možnost 1 (zavedení využívání energie z obnovitelných zdrojů do auditů požadovaných směrnicí o energetické účinnosti) by poskytla účinný způsob, jak zapojit průmyslové subjekty do stávajících nákladově efektivních řešení přechodu na energii z obnovitelných zdrojů bez jakékoli administrativní zátěže a v souladu se stávajícími právními předpisy. Možnost 2 (označování průmyslových výrobků v některých odvětvích, o nichž se tvrdí, že jsou vyráběny z obnovitelných zdrojů energie) představuje účinný prostředek k vytvoření jednotného a soudržného trhu pro ty společnosti, které uvádějí na trh výrobky a služby vyrobené z obnovitelných zdrojů energie. Jakékoli povinné označování by muselo být pečlivě navrženo, aby byla zajištěna slučitelnost s pravidly WTO. Možnosti 1 a 2 by se vzájemně doplňovaly a byly by nejúčinnějšími možnostmi ve spojení s orientačním cílem pro využívání energie z obnovitelných zdrojů v průmyslu.

Celkově mají možnosti politiky pozitivní hospodářské, environmentální a společenské přínosy. Bezpečnějšího energetického systému EU, který by byl méně závislý na dovozu, by bylo dosaženo zvýšením podílu energie z obnovitelných zdrojů, zejména na moři. Revize směrnice RED II bude mít pravděpodobně pozitivní dopad na hospodářský růst a investice tím, že vytvoří kvalitní pracovní místa a sníží dovoz fosilních paliv a náklady na energii pro spotřebitele a podniky. Předpokládá se, že mnoho možností politiky povede k vytvoření pracovních míst v souladu s plánovaným zeleným a digitálním oživením. Očekávají se pozitivní účinky na zaměstnanost, zejména v odvětvích spojených s obnovitelnou energií, s nárůstem zaměstnanosti a dovedností ve stavebnictví a v odvětví dodávek energie a s přesunem zaměstnanosti mezi odvětvími. Na jedno euro výdajů vytváří energie z obnovitelných zdrojů téměř o 70 procent více pracovních míst než výdaje na fosilní paliva a solární fotovoltaická energie vytváří více než dvojnásobek počtu pracovních míst na jednotku výroby elektřiny ve srovnání s uhlím nebo zemním plynem. Větší využívání energie z udržitelných obnovitelných zdrojů, včetně vodíku z obnovitelných zdrojů, by vedlo ke snížení emisí skleníkových plynů. Nahrazení fosilních paliv rovněž sníží množství látek znečišťujících ovzduší a bude mít příznivý dopad na zdraví. Elektrifikace silniční dopravy založená na obnovitelných zdrojích by měla pozitivní dopady zejména na znečištění ovzduší ve městech, zatímco elektrifikace například vytápění budov by významně přispěla ke snížení emisí skleníkových plynů a dalších látek znečišťujících ovzduší z evropského fondu budov, který dnes do značné míry závisí na fosilních palivech. Kvalita ovzduší ve městech se zlepší mimo jiné díky vytápění z obnovitelných zdrojů, zejména dálkovému vytápění ve městech. Pozitivní dopady na biologickou rozmanitost budou vyplývat z přísnějších kritérií udržitelnosti pro bioenergii. Může to snížit dovoz paliv z biomasy ze zemí mimo EU, jelikož se třetí země rozhodnou, že kritéria dodržovat nebudou, a přesměrují svůj vývoz mimo EU.

Revize směrnice RED II bude mít především praktické důsledky pro orgány veřejné správy členských států vzhledem k nutnosti plnit vyšší (závazné) cíle, na jejichž plnění je třeba odpovídajícím způsobem pracovat a které je třeba odpovídajícím způsobem sledovat. K dalším opatřením vyžadovaným od veřejné správy patří podpora a usnadnění využívání energie z obnovitelných zdrojů u více dopravců.

- Účelnost právních předpisů a zjednodušení

V letech 2014 až 2016 bylo provedeno hodnocení směrnice o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů v rámci Programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT).

Vzhledem k poměrně nedávnému přijetí směrnice RED II se navrhovaná revize omezuje na to, co je považováno za nezbytné k nákladově efektivnímu přispění k ambicím Unie v oblasti klimatu do roku 2030, a nejedná se o úplnou revizi směrnice. Posouzení dopadů identifikovalo možnosti zjednodušení právních předpisů a snížení regulačních nákladů.

V režimu sledování souladu se nepředpokládají žádné změny.

Zvýšení využívání energie z obnovitelných zdrojů při vytápění a chlazení a v budovách bude vyžadovat stavební práce / renovaci, což povede ke zvýšení zaměstnanosti v tomto odvětví. Až 95 % stavebních, architektonických a inženýrských společností jsou malé a střední podniky, takže pravděpodobně dojde k pozitivnímu hospodářskému dopadu na malé a střední podniky. Pokyny a finanční podpora týkající se smluv o nákupu energie pomohou malým a středním podnikům, které nemají prostředky na vyřizování složitých smluv. Přísnější kritéria pro lesní biomasu mohou vést ke zvýšení administrativních nákladů a zátěže pro malé a střední hospodářské subjekty.

Aby byla zajištěna spravedlivá hospodářská soutěž na jednotném trhu, měla by se na všechny hospodářské subjekty vztahovat stejná pravidla. Návrh jako takový z jejich působnosti nevyjímá malé a střední podniky ani mikropodniky, s výjimkou zavedení zjednodušených ověřovacích mechanismů pro malá zařízení vyrábějící energii. Předpokládané hospodářské dopady však pravděpodobně prospějí i malým a středním podnikům, neboť většinu hodnotového řetězce zavádění technologií obnovitelné energie, zejména solární fotovoltaické energie, provozují malé a střední podniky.

Základní práva

Pokud jde o soulad s Listinou základních práv, hlavním cílem tohoto přezkumu je zvýšit využívání energie z obnovitelných zdrojů a snížit emise skleníkových plynů, což je zcela v souladu s článkem 37 Listiny, podle něhož musí být vysoká úroveň ochrany životního prostředí a zlepšování kvality životního prostředí začleněny do politik Unie a zajištěny v souladu se zásadou udržitelného rozvoje.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nahrazuje stávající směrnici o využívání energie z obnovitelných zdrojů, a odhaduje se tedy, že s ním budou spojeny jen mírné správní dopady a náklady, protože většina potřebných struktur a pravidel je již zavedena. Návrh nevyžaduje žádné další výdaje z rozpočtu EU.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a způsob monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Poté, co spolunormotvůrci tuto pozměňující směrnici přijmou, přijme Komise během lhůty pro provedení této směrnice následující opatření, aby usnadnila její provedení do vnitrostátního práva:

– vypracování srovnávací tabulky, která slouží jako kontrolní seznam provádění jak pro členské státy, tak pro Komisi,

– pořádání setkání s odborníky z členských států, kteří jsou pověřeni provedením různých částí směrnice do vnitrostátního práva, s cílem projednat, jak je provést, a vyřešit pochybnosti, a to buď v rámci společné akce pro obnovitelné zdroje energie (CA-RES), nebo ve formátu výboru,

– dostupnost dvoustranných setkání a telekonferencí s členskými státy v případě konkrétní otázky týkající se provedení směrnice do vnitrostátního práva.

Po uplynutí lhůty pro provedení Komise vykoná komplexní posouzení toho, zda členské státy směrnici provedly úplně a správně.

Nařízení (EU) 2018/1999 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu zavedlo integrovaný rámec pro plánování, monitorování a podávání zpráv v oblasti energetiky a klimatu za účelem sledování pokroku při plnění cílů v oblasti klimatu a energetiky v souladu s požadavky na transparentnost stanovenými v Pařížské dohodě. Členské státy měly Komisi do konce roku 2019 předložit integrované vnitrostátní plány v oblasti energetiky a klimatu pokrývající pět rozměrů energetické unie na období 2021–2030. Od roku 2023 musí členské státy každé dva roky podávat zprávu o pokroku dosaženém při provádění plánů a navíc musí Komisi do 30. června 2023 oznámit své návrhy aktualizací plánů, přičemž konečná aktualizace má být provedena do 30. června 2024. Tato aktualizace, která má být provedena v roce 2024, by zahrnovala povinnosti v oblasti plánování týkající se jakýchkoli nových cílů dohodnutých v rámci revize směrnice RED II. Jakékoli další požadavky na plánování a podávání zpráv stanovené v tomto návrhu nevytvoří nový systém plánování a podávání zpráv, ale budou podléhat stávajícímu rámci pro plánování a podávání zpráv podle nařízení (EU) 2018/1999. Budoucí revize nařízení o správě by umožnila konsolidaci těchto požadavků na podávání zpráv.

• **Informativní dokumenty (u směrnic)**

V návaznosti na rozsudek Evropského soudního dvora ve věci Komise v. Belgie (věc C-543/17) musí členské státy připojovat svá oznámení o vnitrostátních prováděcích opatřeních s dostatečně jasnými a přesnými informacemi a uvést, která ustanovení vnitrostátního práva provádějí která ustanovení směrnice. To musí být stanoveno pro každou povinnost, nikoli pouze na „úrovni článků“. Pokud by členské státy tuto povinnost splnily, nemusely by v zásadě Komisi zasílat informativní dokumenty o provedení směrnice.

• **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Hlavní ustanovení, která podstatně mění směrnici (EU) 2018/2001 nebo přidávají nové prvky, jsou tato:

Ustanovení čl. 1 bodu 1 mění článek 2 směrnice RED II tím, že upravuje definici obnovitelných paliv nebiologického původu a standardní hodnoty a doplňuje nové definice jakostní kulatiny, obnovitelných paliv, nabídkové zóny, inteligentního měřicího systému, dobíjecí stanice, účastníka trhu, trhu s elektřinou, domácí baterie, baterie pro elektrická vozidla, průmyslové baterie, technického stavu, stavu nabití, inteligentního nabíjení, regulačního orgánu, obousměrného nabíjení, běžné dobíjecí stanice, průmyslu, neenergetických účelů, pěstovaného lesa a vysazeného lesa.

Ustanovení čl. 1 bodu 2 mění čl. 3 odst. 1 směrnice RED II aktualizovaným cílem EU pro rok 2030, kterým je alespoň 40% podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie Unie v roce 2030. Mění rovněž čl. 3 odst. 3 s cílem posílit povinnost minimalizovat riziko zbytečných narušení trhu v důsledku režimů podpory a vyhnout se podpoře určitých surovin pro výrobu energie v souladu se zásadou kaskádového využívání. Zavádí rovněž povinnost od roku 2026 postupně ukončit – až na některé výjimky – podporu výroby elektřiny z biomasy. Ustanovení čl. 1 bodu 2

kromě toho doplňuje nový odstavec o elektrifikaci, který má členským státům pomoci dosáhnout jejich vnitrostátních příspěvků.

Ustanovení čl. 1 bodu 3 mění článek 7 směrnice RED II aktualizovanou metodou výpočtu podílu energie z obnovitelných zdrojů tak, že i) energie z obnovitelných paliv nebiologického původu musí být započítána v odvětví, v němž je spotřebována (elektřina, vytápění a chlazení nebo doprava), a ii) elektřina z obnovitelných zdrojů použitá k výrobě obnovitelných paliv nebiologického původu není zahrnuta do výpočtu hrubé konečné spotřeby elektřiny z obnovitelných zdrojů v členském státě.

Ustanovení čl. 1 bodu 4 mění čl. 9 odst. 1 směrnice RED II přidáním odstavce týkajícího se povinnosti členských států mít do tří let přeshraniční pilotní projekt a mění čl. 9 odst. 7 směrnice RED II přidáním dalšího odstavce týkajícího se společného plánování v oblasti energie na moři podle jednotlivých mořských oblastí, podle něhož musí členské státy společně definovat množství výroby energie z obnovitelných zdrojů na moři, jež má být do roku 2050 zavedeno v každé mořské oblasti, a dohodnout se na něm, s dílčími kroky v letech 2030 a 2040.

Ustanovení čl. 1 bodu 5 mění článek 15 směrnice RED II odstraněním odstavců 4 až 7 týkajících se budov, jež byly přesunuty do nového článku 15a, aktualizací odkazů na normy, posílením ustanovení o smlouvách o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů a doplněním ustanovení s cílem přezkoumat správní postupy jeden rok po vstupu této pozměňující směrnice v platnost.

Ustanovení čl. 1 bodu 6 vkládá nový článek 15a o začlenění energie z obnovitelných zdrojů a podpůrných opatřeních k začlenění vytápění a chlazení v budovách. Tento nový článek obsahuje nový orientační cíl Unie týkající se obnovitelných zdrojů energie v budovách do roku 2030 ve výši 49 % a odkaz na novou definici „účinného dálkového vytápění a chlazení“, která bude doplněna do přepracovaného znění směrnice o energetické účinnosti, což je jeden ze způsobů, jak dosáhnout minimální úrovně energie z obnovitelných zdrojů v nových budovách a budovách procházejících větší renovací. Upravuje znění odstavců o budovách v článku 15 směrnice RED II s cílem propojit je s dosažením orientačních cílů v oblasti energie z obnovitelných zdrojů a podpořit přechod od systémů vytápění využívajících fosilní paliva k obnovitelným zdrojům energie, jakož i zajistit soulad se směrnicí o energetické náročnosti budov.

Ustanovení čl. 1 bodu 7 mění čl. 18 odst. 3 směrnice RED II pomocí upravených odstavců o požadavcích na kvalifikaci a certifikaci osob provádějících instalaci, aby se vyřešil nedostatek osob provádějících instalaci systémů vytápění z obnovitelných zdrojů, což je „brzdou“ při vyřazování systémů využívajících fosilní paliva. Vypouští rovněž seznam konkrétních druhů technologií vytápění z obnovitelných zdrojů a nahrazuje jej obecným odkazem na systémy vytápění z obnovitelných zdrojů. Mění čl. 18 odst. 4 směrnice RED II tím, že ukládá členským státům povinnost zavést opatření na podporu účasti v programech odborné přípravy. Předchozí možnost členských států zveřejnit seznam kvalifikovaných osob provádějících instalaci se stává požadavkem.

Ustanovení čl. 1 bodu 8 mění čl. 19 odst. 2 a 8 směrnice RED II s cílem odstranit možnost členských států nevydávat záruky původu výrobci, který dostává finanční

podporu spojenou se změnami souvisejícími se smlouvami o nákupu energie uvedenými v článku 15.

Ustanovení čl. 1 bodu 9 mění čl. 20 odst. 3 směrnice RED II vložením nového dodatečného odstavec s cílem posílit integraci energetického systému mezi systémy dálkového vytápění a chlazení a jinými energetickými sítěmi, a to tím, že požaduje, aby členské státy případně vyvíjely účinné dálkové vytápění a chlazení na podporu vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů energie.

Ustanovení čl. 1 bodu 10 vkládá do směrnice RED II nový článek 20a usnadňující systémovou integraci elektřiny z obnovitelných zdrojů pomocí těchto opatření:

- provozovatelé přenosových soustav a provozovatelé distribučních soustav jsou povinni zpřístupňovat informace o podílu energie z obnovitelných zdrojů a obsahu skleníkových plynů v elektrické energii, kterou dodávají, s cílem zvýšit transparentnost a poskytnout více informací účastníkům trhu s elektřinou, agregátorům, spotřebitelům a konečným uživatelům,
- výrobci baterií musí vlastníkům baterií a třetím stranám jednajícím jejich jménem umožnit přístup k informacím o kapacitě baterií, jejich technickém stavu, stavu nabití a nastavení výkonu,
- členské státy zajistí schopnost inteligentního nabíjení pro veřejně nepřístupné běžné dobíjecí stanice vzhledem k jejich významu pro integraci energetického systému,
- členské státy zajistí, aby právní předpisy týkající se používání skladovacích a vyrovnávacích zařízení nediskriminovaly účast malých a/nebo mobilních skladovacích systémů na trhu služeb flexibility, vyrovnávání a skladování.

Ustanovení čl. 1 bodu 11 vkládá do směrnice RED II nový článek 22a o začlenění energie z obnovitelných zdrojů do průmyslu s orientačním cílem ročního průměrného zvýšení energie z obnovitelných zdrojů o 1,1 procentního bodu a závazným cílem 50 % pro obnovitelná paliva nebiologického původu používaná jako vstupní surovina nebo jako nosič energie. Zavádí rovněž požadavek, aby označování ekologických průmyslových výrobků uvádělo procentní podíl využité energie z obnovitelných zdrojů podle společné metodiky platné v celé EU.

Ustanovení čl. 1 bodu 12 mění čl. 23 odst. 1 směrnice RED II tak, aby se roční nárůst vytápění a chlazení o 1,1 procentního bodu stal závaznou základní úrovní, a doplňuje další odstavec, který členským státům ukládá povinnost provést posouzení jejich potenciálu energie z obnovitelných zdrojů a využívání odpadního tepla a chladu v odvětví vytápění a chlazení. Mění rovněž čl. 23 odst. 4 směrnice RED II rozšířenou nabídkou opatření, která jim mají pomoci při plnění cíle v oblasti vytápění a chlazení. Posiluje také tento odstavec, takže členské státy musí zajistit přístupnost (místo toho, aby se pouze zaměřovaly na zajištění přístupnosti) opatření pro všechny spotřebitele, zejména pro ty, kteří žijí v nízkopříjmových nebo zranitelných domácnostech a kteří by jinak nemuseli mít dostatečný počáteční kapitál k využití těchto opatření.

Ustanovení čl. 1 bodu 13 mění čl. 24 odst. 1 směrnice RED II aktualizovaným odstavcem o informacích o podílu energie z obnovitelných zdrojů v soustavách ústředního vytápění a chlazení. Ustanovení čl. 1 bodu 13 mění čl. 24 odst. 4 směrnice RED II aktualizovaným odstavcem týkajícím se zvýšeného cílového podílu, z 1

procentního bodu na 2,1 procentního bodu energie z obnovitelných zdrojů a z odpadního tepla a chladu v dálkovém vytápění a chlazení, a doplňuje se nový odstavec, který rozšiřuje přístup třetích stran, aby se vztahoval na soustavy dálkového vytápění nebo chlazení nad 25 MWth, je-li to smysluplné. Ustanovení čl. 1 bodu 13 mění čl. 24 odst. 5 směrnice RED II aktualizovaným odstavcem, který doplňuje odkaz na novou definici účinného dálkového vytápění (která má být doplněna do přepracovaného znění směrnice o energetické účinnosti) a požaduje, aby členské státy zavedly mechanismus pro řešení neoprávněného odmítnutí přístupu třetích stran. Ustanovení čl. 24 odst. 6 směrnice RED II se mění vložením nového odstavce týkajícího se rámce pro usnadnění koordinace mezi subjekty, které se podílejí na využívání odpadního tepla a chladu. Ustanovení čl. 1 bodu 13 mění čl. 24 odst. 8 směrnice RED II aktualizovanými odstavci, které vyžadují, aby provozovatelé distribučních soustav každé čtyři roky posuzovali potenciál soustav dálkového vytápění nebo chlazení poskytovat vyrovnávací a jiné systémové služby. Ustanovení čl. 24 odst. 9 směrnice RED II se mění aktualizovaným odstavcem o povinnosti členských států zajistit, aby práva spotřebitelů a pravidla pro provoz soustav dálkového vytápění a chlazení byla v souladu s revidovanými pravidly, jež jsou jasně definována, veřejně přístupná a vymáhána příslušným orgánem. Ustanovení čl. 24 odst. 10 směrnice REDII se mění aktualizovaným odstavcem opravujícím křížové odkazy a doplňujícím novou definici účinného dálkového vytápění (jež má být doplněna do přepracovaného znění směrnice o energetické účinnosti).

Ustanovení čl. 1 bodu 14 mění čl. 25 odst. 1 směrnice RED II zvýšením úrovně ambicí v oblasti obnovitelných zdrojů energie v dopravě stanovením cíle 13% snížení intenzity emisí skleníkových plynů, zvýšením dílčího cíle pro pokročilá biopaliva z nejméně 0,2 % v roce 2022 na 0,5 % v roce 2025 a 2,2 % v roce 2030 a zavedením dílčího cíle ve výši 2,6 % pro obnovitelná paliva nebiologického původu. Ustanovení čl. 1 bodu 14 rovněž zavádí kreditový mechanismus na podporu elektromobility, podle něhož hospodářské subjekty dodávající elektřinu z obnovitelných zdrojů elektrickým vozidlům prostřednictvím veřejných dobíjecích stanic obdrží kredity, které mohou prodat dodavatelům paliv, kteří je mohou použít ke splnění povinnosti dodavatele paliva.

Ustanovení čl. 1 bodu 15 mění článek 26 směrnice RED II tak, aby odrážel cíl intenzity emisí skleníkových plynů stanovený v dopravě.

Ustanovení čl. 1 bodu 16 mění čl. 27 odst. 1 směrnice RED II tím, že stanoví pravidla pro výpočet jak snížení intenzity emisí skleníkových plynů paliv dosažené využíváním obnovitelných zdrojů energie v dopravě, tak cílů pro pokročilá biopaliva, bioplyn a obnovitelná paliva nebiologického původu. Ustanovení čl. 1 bodu 16 zrušuje čl. 27 odst. 2 směrnice RED II s cílem odstranit multiplikátory spojené s některými obnovitelnými palivy a s elektřinou z obnovitelných zdrojů používanou v dopravě. Ustanovení čl. 1 bodu 16 mění čl. 27 odst. 3 směrnice RED II s cílem vypustit rámec doplňkovosti pro elektřinu v dopravě a zavést ustanovení o výpočtu obnovitelných paliv nebiologického původu vyráběných z elektřiny bez ohledu na odvětví, v němž jsou tato paliva spotřebována.

Ustanovení čl. 1 bodu 17 mění článek 28 směrnice vypuštěním odstavců o databázi Unie, která je nyní upravena v čl. 31a, a zrušením zmocnění k přijetí aktu v přenesené pravomoci upřesňujícího metodiku posuzování úspor skleníkových plynů

z obnovitelných paliv nebiologického původu a z recyklovaných paliv s obsahem uhlíku uvedeného v odstavci 5, což je nyní upraveno v čl. 1 bodě 20.

Ustanovení čl. 1 bodu 18 mění čl. 29 odst. 1, 3, 4, 5 a 6 směrnice RED II pomocí aktualizovaných odstavců s cílem posílit aktuální kritéria udržitelnosti uplatněním stávajících kritérií pro půdu (např. nepřípustné oblasti) pro zemědělskou biomasu také na lesní biomasu (včetně primárních, vysoce rozmanitých lesů a rašelinišť). Tato posílená kritéria se uplatňují na malá zařízení na výrobu tepla a elektřiny z biomasy s celkovým jmenovitým tepelným příkonem pod 5 MW. Ustanovení čl. 1 bodu 18 mění čl. 29 odst. 10 směrnice RED II aktualizovaným odstavcem, který uplatňuje stávající prahové hodnoty úspor skleníkových plynů pro výrobu elektřiny, vytápění a chlazení pomocí paliv z biomasy na stávající zařízení (nejen na nová zařízení). Ustanovení čl. 1 bodu 18 doplňuje do čl. 29 odst. 6 směrnice další prvky s cílem minimalizovat negativní dopad těžby na kvalitu půdy a biologickou rozmanitost.

Ustanovení čl. 1 bodu 19 vkládá nový článek 29a o kritériích úspor emisí skleníkových plynů u obnovitelných paliv nebiologického původu a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku tak, aby energie z obnovitelných paliv nebiologického původu mohla být započítána do cílů stanovených v této směrnici pouze tehdy, pokud úspory emisí skleníkových plynů dosahují alespoň 70 % a energie z recyklovaných paliv s obsahem uhlíku mohla být započítána do cíle v oblasti dopravy pouze tehdy, pokud úspory emisí skleníkových plynů dosahují alespoň 70 %.

Ustanovení čl. 1 bodu 20 mění článek 30 směrnice RED II tak, aby jej uzpůsobilo změnám zavedeným v článcích 29a a 31a. Zavádí rovněž zjednodušený ověřovací mechanismus pro zařízení s příkonem od 5 do 10 MW.

Ustanovení čl. 1 bodu 21 zrušuje čl. 31 odst. 2, 3 a 4 směrnice RED II, které upravovaly možnost použití regionálních pěstitelských hodnot s cílem lépe podpořit individuální úsilí producentů o snížení intenzity emisí skleníkových plynů ze surovin.

Ustanovení čl. 1 bodu 22 vkládá nový článek 31a, který upravuje databázi Unie a rozšiřuje její oblast působnosti tak, aby se vztahovala nejen na paliva v odvětví dopravy. Umožní sledování kapalných a plynných obnovitelných paliv a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku, jakož i emisí skleníkových plynů během jejich životního cyklu. Databáze je nástrojem pro monitorování a podávání zpráv, do nějž musí dodavatelé paliv zadávat informace nezbytné k ověření toho, zda plní svou povinnost podle článku 25.

Článek 2 mění nařízení (EU) 2018/1999 s cílem změnit závazný cíl na úrovni Unie ve výši alespoň 32% podílu energie z obnovitelných zdrojů spotřebované v Unii v roce 2030 na „závazný cíl Unie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2030 uvedený v článku 3 směrnice (EU) 2018/2001“. Nemění další klíčové prvky nařízení (EU) 2018/1999, jako je cíl dosažení 15 % propojení elektroenergetických soustav, který má i nadále zásadní význam pro integraci obnovitelných zdrojů energie.

Článek 3 mění směrnici 98/70/ES s cílem zabránit zdvojování regulačních požadavků, pokud jde o cíle dekarbonizace pohonných hmot v dopravě, a uvést je do souladu se směrnicí (EU) 2018/2001, mimo jiné pokud jde o povinnosti týkající se snižování emisí skleníkových plynů a používání biopaliv.

Článek 4 obsahuje přechodná ustanovení týkající se povinností podávat zprávy podle směrnice 98/70/ES s cílem zajistit, aby údaje shromažďované a vykazované v souladu s články směrnice 98/70/ES, které se zrušují na základě čl. 3 bodu 4 této směrnice, byly předkládány Komisi.

Článek 5 obsahuje ustanovení týkající se provedení do vnitrostátního práva.

Článek 6 zrušuje směrnici Rady (EU) 2015/652.

Článek 7 se týká vstupu v platnost.

2021/0218 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES, pokud jde o podporu energie z obnovitelných zdrojů, a zrušuje směrnice Rady (EU) 2015/652

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 a čl. 194 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[3],

s ohledem na stanovisko Výboru regionů[4],

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Zelená dohoda pro Evropu[5] stanoví cíl, aby Unie do roku 2050 dosáhla klimatické neutrality způsobem, který přispěje k evropskému hospodářství, růstu a vytváření pracovních míst. Tento cíl a cíl snížit do roku 2030 emise skleníkových plynů o 55 %, který je stanoven v plánu dosažení cíle v oblasti klimatu do roku 2030[6] schváleném Evropským parlamentem[7] i Evropskou radou[8], vyžadují transformaci energetiky a výrazně vyšší podíl obnovitelných zdrojů energie v integrovaném energetickém systému.

(2) Vzhledem k tomu, že odvětví energetiky přispívá více než 75 % celkových emisí skleníkových plynů v Unii, hraje energie z obnovitelných zdrojů zásadní úlohu při plnění Zelené dohody pro Evropu a má zásadní význam pro dosažení klimatické neutrality do roku 2050. Snižováním těchto emisí skleníkových plynů přispívá energie z obnovitelných zdrojů rovněž k řešení problémů souvisejících s životním prostředím, jako je úbytek biologické rozmanitosti.

(3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001[9] stanoví závazný cíl Unie dosáhnout do roku 2030 podílu energie z obnovitelných zdrojů na hrubé

---

3 Úř. věst. C, , s. .

4 Úř. věst. C, , s. .

5 Sdělení Komise COM(2019) 640 final ze dne 11. prosince 2019, Zelená dohoda pro Evropu.

6 Sdělení Komise COM(2020) 562 final ze dne 17. září 2020, Zvýšení cílů Evropy v oblasti klimatu do roku 2030: Investice do klimaticky neutrální budoucnosti ve prospěch našich občanů.

7 Usnesení Evropského parlamentu ze dne 15. ledna 2020 o Zelené dohodě pro Evropu (2019/2956(RSP)).

8 Závěry Evropské rady ze dne 11. prosince 2020, https://www.consilium.europa.eu/media/47344/1011-12-20-euco-conclusions-cs.pdf

9 Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 ze dne 11. prosince 2018 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82).

konečné spotřebě energie Unie ve výši minimálně 32 %. Podle plánu pro dosažení cíle v oblasti klimatu by se podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie musel do roku 2030 zvýšit na 40 %, aby bylo dosaženo cíle Unie v oblasti snižování emisí skleníkových plynů[10]. Cíl stanovený v článku 3 uvedené směrnice je proto třeba zvýšit.

(4) Stále více se uznává, že je třeba sladit politiky v oblasti bioenergie se zásadou kaskádového využívání biomasy[11] s cílem zajistit spravedlivý přístup na trh se surovinami biomasy pro rozvoj inovativních řešení s vysokou přidanou hodnotou založených na biotechnologiích a udržitelného oběhového biohospodářství. Při vývoji režimů podpory pro bioenergii by proto členské státy měly zohlednit dostupné udržitelné dodávky biomasy pro energetické a neenergetické účely a zachování vnitrostátních propadů uhlíku a ekosystémů v lesích, jakož i zásady oběhového hospodářství a kaskádového využívání biomasy a hierarchii způsobů nakládání s odpady stanovenou ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES[12]. Za tímto účelem by neměly poskytovat žádnou podporu na výrobu energie z pilařského dřeva, dýhařského dřeva, pařezů a kořenů a neměly by podporovat – s výjimkou přesně vymezených okolností – využívání jakostní kulatiny k výrobě energie. V souladu se zásadou kaskádového využívání by dřevní biomasa měla být využívána podle své nejvyšší ekonomické a environmentální přidané hodnoty v tomto pořadí priorit: 1) výrobky na bázi dřeva, 2) prodloužení jejich životnosti, 3) opětovné použití, 4) recyklace, 5) bioenergie a 6) likvidace. Není-li pro dřevní biomasu žádné jiné ekonomicky životaschopné nebo ekologicky vhodné použití, pomůže její energetické využití snížit výrobu energie z neobnovitelných zdrojů. Režimy podpory bioenergie členských států by proto měly být zaměřeny na takové vstupní suroviny, u nichž existuje malá tržní konkurence s odvětvími surovin a jejichž získávání je považováno za pozitivní jak pro klima, tak pro biologickou rozmanitost, aby se zabránilo negativním podnětům k neudržitelným způsobům bioenergetiky, jak je uvedeno ve zprávě Společného výzkumného střediska „Využívání dřevní biomasy pro výrobu energie v EU“[13]. Na druhé straně je při definování dalších důsledků zásady kaskádového využívání nutné uznat vnitrostátní specifika, jimiž se členské státy řídí při koncipování svých režimů podpory. Prioritní možností by mělo být předcházení vzniku odpadů, opětovné použití a recyklace odpadů. Členské státy by neměly vytvářet režimy podpory, které by byly v rozporu s cíli v oblasti nakládání s odpady a které by vedly k neúčinnému využívání recyklovatelného odpadu. Kromě toho by v zájmu zajištění účinnějšího využívání bioenergie neměly členské státy od roku 2026 poskytovat podporu zařízením vyrábějícím pouze elektřinu, pokud se zařízení

---

10 Bod 3 sdělení Komise COM(2020) 562 final ze dne 17. září 2020, Zvýšení cílů Evropy v oblasti klimatu do roku 2030: Investice do klimaticky neutrální budoucnosti ve prospěch našich občanů.

11 Zásada kaskádového využívání má za cíl dosáhnout účinného využívání zdrojů při využívání biomasy tím, že jiné využití materiálů z biomasy bude upřednostněno před jejich energetickým využitím všude tam, kde je to možné, čímž se zvýší množství biomasy dostupné v rámci systému. V souladu se zásadou kaskádového využívání by dřevní biomasa měla být využívána podle své nejvyšší ekonomické a environmentální přidané hodnoty v tomto pořadí priorit: 1) výrobky na bázi dřeva, 2) prodloužení jejich životnosti, 3) opětovné použití, 4) recyklace, 5) bioenergie a 6) likvidace.

12 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

13 https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC122719

nenacházejí v regionech se zvláštním statusem, pokud jde o jejich přechod od fosilních paliv, nebo pokud zařízení využívají zachycování a ukládání uhlíku.

(5) Rychlý růst a rostoucí nákladovou konkurenceschopnost výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů je možné využít k uspokojení rostoucí poptávky po energii, například pomocí tepelných čerpadel pro vytápění prostorů nebo nízkoteplotních průmyslových procesů, elektrických vozidel v dopravě nebo elektrických pecí v některých odvětvích. Elektřinu z obnovitelných zdrojů lze rovněž použít k výrobě syntetických paliv pro spotřebu v odvětvích dopravy, která lze obtížně dekarbonizovat, jako je letecká a námořní doprava. Rámec pro elektrifikaci musí umožňovat důkladnou a účinnou koordinaci a rozšířit tržní mechanismy tak, aby odpovídaly nabídce i poptávce v prostoru i v čase, stimulovaly investice do flexibility a pomohly integrovat velké podíly variabilní výroby energie z obnovitelných zdrojů. Členské státy by proto měly zajistit, aby se zavádění elektřiny z obnovitelných zdrojů nadále zvyšovalo přiměřeným tempem, a uspokojilo tak rostoucí poptávku. Za tímto účelem by členské státy měly zřídit rámec, který bude zahrnovat mechanismy slučitelné s trhem, a to s cílem odstranit zbývající překážky bránící tomu, aby měly bezpečné a přiměřené elektrizační soustavy vhodné pro vysokou úroveň energie z obnovitelných zdrojů, jakož i zařízení pro skladování energie plně začleněné do elektrizační soustavy. Tento rámec by měl zejména řešit zbývající překážky, včetně těch, které nejsou finanční povahy, jako je nedostatek digitálních a lidských zdrojů příslušných orgánů pro zpracování rostoucího počtu žádostí o povolení.

(6) Při výpočtu podílu obnovitelných zdrojů v členském státě by se paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu měla započítávat do odvětví, v němž jsou spotřebována (elektřina, vytápění a chlazení nebo doprava). Aby se zamezilo dvojímu započtení, neměla by se započítávat elektřina z obnovitelných zdrojů použitá k výrobě těchto paliv. To by vedlo k harmonizaci pravidel započítávání pro tato paliva v celé směrnici bez ohledu na to, zda jsou započítávána do celkového cíle v oblasti energie z obnovitelných zdrojů nebo do kteréhokoli dílčího cíle. Rovněž by to umožnilo spočítat skutečnou spotřebovanou energii s přihlédnutím k energetickým ztrátám v procesu výroby těchto paliv. Kromě toho by bylo možné započítávat paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu dovážená do Unie a spotřebovávaná v Unii.

(7) Spolupráce členských států při podpoře energie z obnovitelných zdrojů může mít podobu statistických převodů, režimů podpory nebo společných projektů. Umožňuje nákladově efektivní zavádění energie z obnovitelných zdrojů v celé Evropě a přispívá k integraci trhu. Navzdory svému potenciálu byla spolupráce velmi omezená, což vedlo k neoptimálním výsledkům, pokud jde o účinnost při zvyšování energie z obnovitelných zdrojů. Členské státy by proto měly mít povinnost testovat spolupráci prováděním pilotního projektu. Projekty financované z vnitrostátních příspěvků v rámci mechanismu Unie pro financování energie z obnovitelných zdrojů zřízeného prováděcím nařízením

Komise (EU) 2020/1294[14] by tuto povinnost pro zúčastněné členské státy splnily.

(8) Strategie pro obnovitelnou energii na moři zavádí ambiciózní cíl, jímž je do roku 2050 větrná energie na moři o kapacitě 300 GW a energie z oceánů o kapacitě 40 GW ve všech mořských oblastech Unie. K zajištění této zásadní změny budou muset členské státy přeshraničně spolupracovat na úrovni mořských oblastí. Členské státy by proto měly společně stanovit objem výroby energie z obnovitelných zdrojů na moři, který má být zaveden v každé mořské oblasti do roku 2050, s dílčími kroky v letech 2030 a 2040. Tyto cíle by měly být zohledněny v aktualizovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu, které budou podle nařízení (EU) 2018/1999 předloženy v letech 2023 a 2024. Při stanovení objemu by členské státy měly zohlednit potenciál energie z obnovitelných zdrojů na moři v každé mořské oblasti, ochranu životního prostředí, přizpůsobení se změně klimatu a další využití moře, jakož i cíle Unie v oblasti dekarbonizace. Členské státy by kromě toho měly ve stále větší míře zvažovat možnost kombinovat výrobu energie z obnovitelných zdrojů na moři s přenosovými vedeními propojujícími několik členských států, a to v podobě hybridních projektů nebo v pozdější fázi více sdružené elektrizační soustavy. To by umožnilo tok elektřiny různými směry, čímž by se maximalizoval sociálně-ekonomický blahobyt, optimalizovaly by se výdaje na infrastrukturu a umožnilo udržitelnější využívání moře.

(9) Trh se smlouvami o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů rychle roste a vedle režimů podpory ze strany členských států nebo přímého prodeje na velkoobchodním trhu s elektřinou poskytuje doplňkovou cestu na trh s výrobou energie z obnovitelných zdrojů. Zároveň je trh se smlouvami o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů stále omezen na malý počet členských států a velkých společností, přičemž na velké části trhu Unie přetrvávají značné administrativní, technické a finanční překážky. Stávající opatření na podporu využívání smluv o nákupu energie z obnovitelných zdrojů uvedená v článku 15 by proto měla být dále posílena prozkoumáním využití úvěrových záruk ke snížení finančních rizik těchto smluv, s přihlédnutím k tomu, že tyto záruky, pokud jsou veřejné, by neměly vytlačovat soukromé financování.

(10) Příliš složité a nadměrně zdlouhavé administrativní postupy představují hlavní překážku pro zavádění energie z obnovitelných zdrojů. Na základě opatření ke zlepšení správních postupů pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, o nichž mají členské státy do 15. března 2023 podat zprávu ve svých prvních integrovaných vnitrostátních zprávách o pokroku v oblasti energetiky a klimatu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999[15], by Komise měla posoudit, zda ustanovení obsažená v této směrnici za účelem zjednodušení těchto postupů vedla k hladkým a přiměřeným postupům. Pokud

---

[14] Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1294 ze dne 15. září 2020 o mechanismu Unie pro financování energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 303, 17.9.2020, s. 1).

[15] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1999 ze dne 11. prosince 2018 o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 663/2009 a (ES) č. 715/2009, směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU a 2013/30/EU, směrnice Rady 2009/119/ES a (EU) 2015/652 a zrušuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 1).

toto posouzení odhalí značný prostor pro zlepšení, měla by Komise přijmout vhodná opatření k zajištění, aby členské státy zavedly zjednodušené a účinné správní postupy.

(11) Budovy mají velký nevyužitý potenciál účinně přispívat ke snižování emisí skleníkových plynů v Unii. Dekarbonizace vytápění a chlazení v tomto odvětví prostřednictvím zvýšeného podílu energie z obnovitelných zdrojů na výrobě a využívání energie bude nezbytná k tomu, aby bylo dosaženo cíle stanoveného v plánu pro dosažení cíle v oblasti klimatu pro dosažení cíle Unie v oblasti klimatu, jímž je klimatická neutralita. Pokrok v oblasti využívání obnovitelných zdrojů pro vytápění a chlazení však v posledním desetiletí stagnuje a do značné míry závisí na zvýšeném využívání biomasy. Bez stanovení cílů pro zvýšení výroby a využívání energie z obnovitelných zdrojů v budovách nebude možné sledovat pokrok a identifikovat úzká místa v zavádění obnovitelných zdrojů energie. Stanovení cílů navíc poskytne investorům dlouhodobý signál, a to i pro období bezprostředně po roce 2030. Půjde o doplněk k povinnostem týkajícím se energetické účinnosti a energetické náročnosti budov. Proto by měly být stanoveny orientační cíle pro využívání energie z obnovitelných zdrojů v budovách, které by usměrňovaly a podněcovaly úsilí členských států o využití potenciálu využívání a výroby energie z obnovitelných zdrojů v budovách, podpořily rozvoj a integraci technologií, které vyrábějí energii z obnovitelných zdrojů, a zároveň poskytly jistotu investorům a zapojení na místní úrovni.

(12) Nedostatečný počet kvalifikovaných pracovníků, zejména osob provádějících instalaci a projektantů soustav vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů, zpomaluje nahrazování systémů vytápění využívajících fosilních paliv systémy založenými na obnovitelných zdrojích energie a je hlavní překážkou integrace obnovitelných zdrojů energie do budov, průmyslu a zemědělství. Členské státy by měly spolupracovat se sociálními partnery a společenstvími pro obnovitelné zdroje na předvídání potřebných dovedností. Měl by být k dispozici dostatečný počet vysoce kvalitních vzdělávacích programů a možností certifikace, které zajistí řádnou instalaci a spolehlivý provoz široké soustavy systémů vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů, a měly by být navrženy tak, aby přilákaly k účasti v těchto vzdělávacích programech a certifikačních systémech. Členské státy by měly zvážit, jaká opatření by měla být přijata, aby přilákala skupiny, které jsou v daných profesních oblastech v současné době nedostatečně zastoupeny. Seznam vyškolených a certifikovaných osob provádějících instalaci by měl být zveřejněn, aby byla zajištěna důvěra spotřebitelů a snadný přístup k individualizovaným schopnostem projektantů a instalátorů zaručujícím řádnou instalaci a provoz vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů.

(13) Záruky původu jsou klíčovým nástrojem pro informování spotřebitelů i pro další využívání smluv o nákupu energie z obnovitelných zdrojů. Za účelem vytvoření soudržné unijní základny pro využívání záruk původu a poskytnutí přístupu k příslušným podpůrným důkazům pro osoby, které uzavírají smlouvy o nákupu energie z obnovitelných zdrojů, by všichni výrobci energie z obnovitelných zdrojů měli mít možnost získat záruku původu, aniž je dotčena povinnost členských států zohlednit tržní hodnotu záruk původu, pokud výrobci energie obdrží finanční podporu.

(14) Rozvoj infrastruktury pro sítě dálkového vytápění a chlazení by měl být zintenzivněn a směrován k účinnému a flexibilnímu využívání širší škály obnovitelných zdrojů tepla a chladu s cílem zvýšit využívání energie z obnovitelných zdrojů a prohloubit integraci energetického systému. Je proto vhodné aktualizovat seznam obnovitelných zdrojů energie, které by měly sítě dálkového vytápění a chlazení stále více zohledňovat, a vyžadovat integraci akumulace tepelné energie jako zdroje flexibility, větší energetické účinnosti a nákladově efektivnějšího provozu.

(15) Vzhledem k tomu, že se v Unii očekává do roku 2030 více než 30 milionů elektrických vozidel, je nezbytné zajistit, aby tato vozidla mohla plně přispět k systémové integraci elektřiny z obnovitelných zdrojů, a umožnit tak dosažení vyššího podílu elektřiny z obnovitelných zdrojů nákladově optimálním způsobem. Musí být plně využita schopnost elektrických vozidel absorbovat elektřinu z obnovitelných zdrojů v době, kdy je hojná, a v případě nedostatku energie ji vracet zpět do sítě. Je proto vhodné zavést zvláštní opatření týkající se elektrických vozidel a informací o energii z obnovitelných zdrojů a o tom, jak a kdy k ní získat přístup, která doplňují opatření uvedená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2014/94[16] a [návrhu nařízení o bateriích a odpadních bateriích, o zrušení směrnice 2006/66/ES a o změně nařízení (EU) 2019/1020].

(16) Aby bylo možné rozvíjet služby flexibility a vyrovnávání z agregace distribuovaných skladovacích zařízení konkurenčním způsobem, měl by být přístup k základním informacím o bateriích, jako je technický stav, stav nabití, kapacita a nastavení výkonu, v reálném čase poskytován za nediskriminačních podmínek a bezplatně vlastníkům nebo uživatelům baterií a subjektům jednajícím jejich jménem, jako jsou správci energetických systémů budov, poskytovatelé služeb mobility a další účastníci trhu s elektřinou. Je proto vhodné zavést opatření řešící potřebu přístupu k těmto údajům pro usnadnění činností souvisejících s integrací domácích baterií a elektrických vozidel, která doplní ustanovení o přístupu k údajům o bateriích souvisejícím s usnadněním nového použití baterií v [návrhu nařízení Komise o bateriích a odpadních bateriích, o zrušení směrnice 2006/66/ES a o změně nařízení (EU) 2019/1020]. Kromě ustanovení právních předpisů Unie o schvalování typu vozidel by se měla použít ustanovení o přístupu k údajům o bateriích elektrických vozidel.

(17) Rostoucí počet elektrických vozidel v silniční, železniční, námořní a jiné dopravě bude vyžadovat, aby činnosti dobíjení byly optimalizovány a řízeny tak, aby nezpůsobovaly přetížení a plně využívaly dostupnosti elektřiny z obnovitelných zdrojů a nízkých cen elektřiny v soustavě. V situacích, kdy by obousměrné nabíjení napomohlo dalšímu pronikání elektřiny z obnovitelných zdrojů do dopravy pomocí vozových parků elektrických vozidel a do elektrizační soustavy obecně, měla by být i tato funkce zpřístupněna. Vzhledem k dlouhé životnosti dobíjecích stanic by požadavky na dobíjecí infrastrukturu měly být aktualizovány způsobem, který by uspokojoval budoucí potřeby a neměl by negativní dopad na rozvoj technologií a služeb.

[16] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/94/EU ze dne 22. října 2014 o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva (Úř. věst. L 307, 28.10.2014, s. 1).

(18) Uživatelé elektrických vozidel, kteří uzavírají smluvní dohody s poskytovateli služeb elektromobility a účastníky trhu s elektřinou, by měli mít právo obdržet informace a vysvětlení, jak podmínky dohody ovlivní užívání jejich vozidla a technický stav jeho baterie. Poskytovatelé služeb elektromobility a účastníci trhu s elektřinou by měli uživatelům elektrických vozidel jasně vysvětlit, jak budou odměňováni za služby flexibility, vyrovnávání a skladování elektřiny poskytované elektrizační soustavě a trhu používáním jejich elektrických vozidel. Uživatelé elektrických vozidel musí mít při uzavírání takových dohod v souvislosti s používáním jejich vozidla rovněž zajištěna práva spotřebitelů, zejména pokud jde o ochranu jejich osobních údajů, jako jsou poloha a jízdní zvyklosti. Součástí těchto dohod může být také upřednostnění uživatelů elektrických vozidel, pokud jde o typ elektřiny zakoupené pro použití v jejich elektrických vozidlech, jakož i další preference. Z výše uvedených důvodů je důležité, aby uživatelé elektrických vozidel mohli využívat své předplatné na více dobíjecích stanicích. To poskytovateli služeb určených uživateli elektrického vozidla rovněž umožní optimálně integrovat elektrické vozidlo do elektrizační soustavy, a to prostřednictvím předvídatelného plánování a pobídek založených na preferencích uživatele elektrického vozidla, což je rovněž v souladu se zásadami energetického systému zaměřeného na spotřebitele a prozumenty a s právem uživatelů elektrických vozidel jako konečných zákazníků zvolit si dodavatele podle ustanovení směrnice (EU) 2019/944.

(19) Distribuovaná skladovací zařízení, jako jsou domácí baterie a baterie elektrických vozidel, mají potenciál nabídnout síti prostřednictvím agregace významné služby flexibility a vyrovnávání. Aby se usnadnil rozvoj těchto služeb, měla by být regulační ustanovení týkající se připojení a provozu skladovacích zařízení, jako jsou sazby, doby závazku a specifikace připojení, navržena tak, aby nebránila potenciálu všech skladovacích zařízení, včetně malých a mobilních ve srovnání s většími stacionárními skladovacími zařízeními, nabízet soustavě služby flexibility a vyrovnávání a přispívat k dalšímu pronikání elektřiny z obnovitelných zdrojů.

(20) Dobíjecí stanice, kde elektrická vozidla obvykle parkují delší dobu, například tam, kde lidé parkují z důvodu bydliště nebo zaměstnání, mají velký význam pro integraci energetického systému, a proto je třeba zajistit funkce inteligentního dobíjení. V tomto ohledu je provozování veřejně nepřístupné běžné dobíjecí infrastruktury zvláště důležité pro integraci elektrických vozidel do elektrizační soustavy, neboť se tato infrastruktura nachází tam, kde jsou elektrická vozidla opakovaně zaparkována po dlouhou dobu, například v budovách s omezeným přístupem, na parkovištích zaměstnanců nebo na parkovištích pronajímaných fyzickým nebo právnickým osobám.

(21) Průmysl představuje 25 % spotřeby energie v Unii a je významným spotřebitelem vytápění a chlazení, pro než se v současné době používají z 91 % fosilní paliva. Plných 50 % poptávky po vytápění a chlazení je však nízkoteplotního druhu (< 200 °C), pro který existují nákladově efektivní možnosti využívající obnovitelné energie, a to též prostřednictvím elektrifikace. Průmysl navíc využívá neobnovitelné zdroje jako suroviny k výrobě výrobků, jako jsou ocel nebo chemické látky. Dnešní rozhodnutí o průmyslových investicích budou určovat budoucí průmyslové procesy a energetické možnosti, které může průmysl zvažovat, takže je důležité, aby

tato investiční rozhodnutí obstála i v budoucnu. Proto by měly být zavedeny referenční hodnoty, které by pobízely průmysl k přechodu na výrobní procesy založené na obnovitelných zdrojích, které jsou nejen poháněny obnovitelnou energií, ale využívají také obnovitelné suroviny, jako je např. obnovitelný vodík. Kromě toho je potřebná společná metodika pro výrobky označené jako částečně nebo plně vyrobené s využitím obnovitelné energie nebo za použití obnovitelných paliv nebiologického původu jako vstupní suroviny, a to s přihlédnutím ke stávajícím metodám Unie pro označování výrobků a k iniciativám v oblasti udržitelných výrobků. Tím by se zabránilo klamavým praktikám a zvýšila by se důvěra spotřebitelů. Vzhledem k tomu, že spotřebitelé upřednostňují výrobky, které přispívají k plnění cílů v oblasti životního prostředí a změny klimatu, by to navíc stimulovalo tržní poptávku po těchto výrobcích.

(22) Obnovitelná paliva nebiologického původu mohou být použita pro energetické účely, ale také pro neenergetické účely jako vstupní suroviny nebo suroviny v odvětvích, jako je ocelářství nebo chemický průmysl. Používání obnovitelných paliv nebiologického původu pro oba účely plně využívá jejich potenciál nahradit fosilní paliva používaná jako vstupní suroviny a snížit emise skleníkových plynů v průmyslu, a mělo by proto být zahrnuto do cíle pro využívání obnovitelných paliv nebiologického původu. Vnitrostátní opatření na podporu využívání obnovitelných paliv nebiologického původu v průmyslu by neměla vést k čistému nárůstu znečištění v důsledku zvýšené poptávky po výrobě elektřiny, kterou uspokojují nejvíce znečišťující fosilní paliva, jako je uhlí, motorová nafta, lignit, ropa, rašelina a ropná břidlice.

(23) Zvýšení ambicí v odvětví vytápění a chlazení je klíčem k dosažení celkového cíle v oblasti energie z obnovitelných zdrojů vzhledem k tomu, že vytápění a chlazení tvoří přibližně polovinu spotřeby energie v Unii a pokrývá širokou škálu koncových využití a technologií v budovách, průmyslu a dálkovém vytápění a chlazení. Aby se urychlil nárůst obnovitelných zdrojů ve vytápění a chlazení, mělo by se roční zvýšení o 1,1 procentního bodu na úrovni členských států stát závazným minimem pro všechny členské státy. V případě členských států, které již mají podíl obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení vyšší než 50 %, by mělo být i nadále možné uplatňovat pouze polovinu závazné roční míry zvýšení a členské státy s 60 % nebo více mohou tento podíl započítat jako splňující průměrnou roční míru nárůstu v souladu s čl. 23 odst. 2 písm. b) a c). Kromě toho by měla být stanovena navýšení specifická pro členské státy, která přerozdělí dodatečné úsilí na požadovanou úroveň obnovitelných zdrojů v roce 2030 mezi členské státy na základě HDP a nákladové efektivnosti. Delší seznam různých opatření by měl být rovněž zahrnut do směrnice (EU) 2018/2001 s cílem usnadnit zvýšení podílu obnovitelných zdrojů energie ve vytápění a chlazení. Členské státy mohou provést jedno nebo více opatření z tohoto seznamu.

(24) Aby se zajistilo, že větší úlohu dálkového vytápění a chlazení bude doprovázet lepší informovanost spotřebitelů, je vhodné vyjasnit a posílit zveřejňování informací o podílu energie z obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti těchto systémů.

(25) Moderní soustavy účinného dálkového vytápění a chlazení založené na obnovitelných zdrojích prokázaly svůj potenciál poskytovat nákladově efektivní řešení pro integraci energie z obnovitelných zdrojů, vyšší

energetickou účinnost a integraci energetického systému, což usnadní celkovou dekarbonizaci odvětví vytápění a chlazení. Aby se zajistilo využití tohoto potenciálu, měl by být roční nárůst energie z obnovitelných zdrojů a/nebo odpadního tepla v oblasti dálkového vytápění a chlazení zvýšen z 1 na 2,1 procentního bodu, aniž by se změnila orientační povaha tohoto zvýšení, jež odráží nerovnoměrný rozvoj tohoto typu sítě v Unii.

(26) Aby se zohlednil zvýšený význam dálkového vytápění a chlazení a potřeba zaměřit rozvoj těchto sítí na integraci většího množství energie z obnovitelných zdrojů, je vhodné stanovit požadavky, které zajistí připojení dodavatelů energie z obnovitelných zdrojů a odpadního tepla a chladu, kteří jsou třetími stranami, k soustavám dálkového vytápění nebo chlazení nad 25 MW.

(27) Odpadní teplo a chlad jsou navzdory své široké dostupnosti nedostatečně využívány, což vede k plýtvání zdroji, nižší energetické účinnosti ve vnitrostátních energetických systémech a vyšší spotřebě energie v Unii, než je nezbytné. Požadavky na užší koordinaci mezi provozovateli dálkového vytápění a chlazení, průmyslovými a terciárními odvětvími a místními orgány by mohly usnadnit dialog a spolupráci nezbytnou k využití nákladově efektivního potenciálu odpadního tepla a chladu prostřednictvím systémů dálkového vytápění a chlazení.

(28) Aby se zajistilo plné zapojení dálkového vytápění a chlazení do integrace odvětví energetiky, je nezbytné rozšířit spolupráci s provozovateli distribučních soustav elektřiny na provozovatele elektroenergetických přenosových soustav a rozšířit oblast spolupráce na plánování investic do sítí a trhů, aby byl lépe využit potenciál dálkového vytápění a chlazení pro poskytování služeb flexibility na trzích s elektřinou. Měla by být rovněž umožněna další spolupráce s provozovateli plynárenských sítí, včetně vodíkových a jiných energetických sítí, s cílem zajistit širší integraci energetických nosičů a jejich nákladově nejefektivnější využití.

(29) Používání obnovitelných paliv a elektřiny z obnovitelných zdrojů v dopravě může nákladově efektivním způsobem přispět k dekarbonizaci odvětví dopravy v Unii a zlepšit mimo jiné energetickou diverzifikaci v tomto odvětví a zároveň podpořit inovace, růst a zaměstnanost v hospodářství Unie a snížit závislost na dovozech energie. Za účelem dosažení zvýšeného cíle v oblasti úspor emisí skleníkových plynů stanoveného Unií by měla být zvýšena úroveň energie z obnovitelných zdrojů dodávané všem druhům dopravy v Unii. Vyjádření cíle v oblasti dopravy jako cíle snížení intenzity emisí skleníkových plynů by podpořilo rostoucí využívání nákladově nejefektivnějších a nejvýkonnějších paliv, pokud jde o úspory emisí skleníkových plynů, v dopravě. Navíc by cíl snížení intenzity emisí skleníkových plynů stimuloval inovace a stanovil by jasnou referenční hodnotu pro srovnávání jednotlivých druhů paliv a elektřiny z obnovitelných zdrojů v závislosti na intenzitě emisí skleníkových plynů. Kromě toho by zvýšení úrovně cíle založeného na energii v oblasti pokročilých biopaliv a bioplynu a zavedení cíle pro obnovitelná paliva nebiologického původu zajistilo větší využívání obnovitelných paliv s nejmenším dopadem na životní prostředí u druhů dopravy, které se obtížně elektrifikují. Dosažení těchto cílů by mělo být zajištěno povinnostmi dodavatelů paliv, jakož i dalšími opatřeními obsaženými v [nařízení (EU) 2021/XXX o využívání obnovitelných a nízkouhlíkových paliv v námořní dopravě – FuelEU Maritime a nařízení (EU) 2021/XXX o zajištění rovných podmínek pro udržitelnou leteckou

dopravu]. Zvláštní povinnosti dodavatelů leteckých pohonných hmot by měly být stanoveny pouze podle [nařízení (EU) 2021/XXX o zajištění rovných podmínek pro udržitelnou leteckou dopravu].

(30) Elektromobilita bude hrát zásadní úlohu při dekarbonizaci odvětví dopravy. S cílem podpořit další rozvoj elektromobility by členské státy měly zavést kreditový mechanismus, který provozovatelům veřejně přístupných dobíjecích stanic umožní prostřednictvím dodávek elektřiny z obnovitelných zdrojů přispívat ke splnění povinnosti stanovené členskými státy pro dodavatele paliv. Při podporování elektřiny v dopravě prostřednictvím tohoto mechanismu je důležité, aby členské státy i nadále stanovovaly vysokou úroveň ambicí pro dekarbonizaci své skladby kapalných paliv v dopravě.

(31) Cílem politiky Unie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů je přispět k dosažení cílů Evropské unie v oblasti zmírňování změny klimatu, pokud jde o snižování emisí skleníkových plynů. Při sledování tohoto cíle je nezbytné rovněž přispět k širším environmentálním cílům, a to zejména k předcházení úbytku biologické rozmanitosti, který je negativně ovlivněn nepřímou změnou ve využívání půdy spojenou s výrobou některých biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy. Příspěvek k těmto cílům v oblasti klimatu a životního prostředí představuje pro občany Unie a normotvůrce Unie hluboký a dlouhodobý mezigenerační zájem. V důsledku toho by změny ve způsobu výpočtu cíle v oblasti dopravy neměly mít vliv na mezní hodnoty stanovené pro vykazování tohoto cíle pro některá paliva vyrobená z potravinářských a krmných plodin na jedné straně a paliva s vysokým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy na straně druhé. S cílem nevytvářet pobídku k používání biopaliv a bioplynu vyráběných z potravinářských a krmných plodin v dopravě by členské státy měly mít navíc i nadále možnost si zvolit, zda je započítají do cíle v oblasti dopravy, či nikoli. Pokud je nezapočítávají, mohou odpovídajícím způsobem snížit cíl snížení intenzity emisí skleníkových plynů za předpokladu, že biopaliva z potravinářských a krmných plodin uspoří 50 % emisí skleníkových plynů, což odpovídá typickým hodnotám stanoveným v příloze této směrnice pro úspory emisí skleníkových plynů nejvýznamnějších způsobů výroby biopaliv z potravinářských a krmných plodin, jakož i minimální prahové hodnoty úspor platné pro většinu zařízení vyrábějících tato biopaliva.

(32) Při vyjádření cíle v oblasti dopravy jako cíle snížení intenzity emisí skleníkových plynů je zbytečné používat multiplikátory na podporu určitých obnovitelných zdrojů energie. Je tomu tak proto, že různé obnovitelné zdroje energie uspoří různá množství emisí skleníkových plynů, a proto přispívají k cíli různě. Elektřina z obnovitelných zdrojů by měla být považována za elektřinu s nulovými emisemi, což znamená, že ve srovnání s elektřinou vyráběnou z fosilních paliv uspoří 100 % emisí. To vytvoří pobídku k využívání elektřiny z obnovitelných zdrojů, neboť je nepravděpodobné, že by obnovitelná paliva a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku dosáhla tak vysokého procentního podílu úspor. Elektrifikace využívající obnovitelné zdroje energie by se proto stala nejúčinnějším způsobem dekarbonizace silniční dopravy. V zájmu podpory využívání pokročilých biopaliv a bioplynu a obnovitelných paliv nebiologického původu v letecké a námořní dopravě, které je obtížné elektrifikovat, je navíc vhodné zachovat multiplikátor pro paliva dodávaná v těchto druzích dopravy, pokud se započítávají do konkrétních cílů stanovených pro tato paliva.

(33) Přímá elektrifikace odvětví konečného užití, včetně odvětví dopravy, přispívá k účinnosti a usnadňuje přechod na energetický systém založený na obnovitelných zdrojích energie. Je tedy sama o sobě účinným prostředkem ke snížení emisí skleníkových plynů. Vytvoření rámce pro doplňkovost, který se vztahuje konkrétně na elektřinu z obnovitelných zdrojů dodávanou elektrickým vozidlům v dopravě, proto není nutné.

(34) Vzhledem k tomu, že obnovitelná paliva nebiologického původu se započítávají jako obnovitelná energie bez ohledu na odvětví, v němž jsou spotřebována, měla by být pravidla pro určení jejich obnovitelné povahy při výrobě pomocí elektřiny, která se vztahovala pouze na paliva při spotřebě v odvětví dopravy, rozšířena na všechna obnovitelná paliva nebiologického původu bez ohledu na odvětví, v němž jsou spotřebována.

(35) Aby se zajistila vyšší environmentální účinnost kritérií Unie pro udržitelnost a úspory emisí skleníkových plynů pro pevná paliva z biomasy v zařízeních produkujících vytápění, elektřinu a chlazení, měla by být minimální prahová hodnota pro použitelnost těchto kritérií snížena ze současných 20 MW na 5 MW.

(36) Směrnice (EU) 2018/2001 posílila rámec pro udržitelnost bioenergie a úspory emisí skleníkových plynů tím, že stanovila kritéria pro všechna odvětví konečného užití. Stanovila zvláštní pravidla pro biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy vyrobená z lesní biomasy, která vyžadují udržitelnost těžby a započítávání emisí ze změn ve využívání půdy. V zájmu dosažení zvýšené ochrany biologicky zvláště rozmanitých stanovišť bohatých na uhlík, jako jsou původní lesy, vysoce biologicky rozmanité lesy, travinné porosty a rašeliniště, by měly být zavedeny výjimky a omezení zdrojové lesní biomasy z těchto oblastí v souladu s přístupem k biopalivům, biokapalinám a palivům z biomasy vyráběným ze zemědělské biomasy. Kritéria úspor emisí skleníkových plynů by se navíc měla vztahovat i na stávající zařízení založená na biomase, aby se zajistilo, že výroba bioenergie ve všech těchto zařízeních povede ke snížením emisí skleníkových plynů ve srovnání s energií vyrobenou z fosilních paliv.

(37) Za účelem snížení administrativní zátěže pro výrobce obnovitelných paliv a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku a pro členské státy, pokud Komise prostřednictvím prováděcího aktu uznala dobrovolné nebo vnitrostátní režimy jako poskytnutí důkazu nebo přesných údajů o souladu s kritérii udržitelnosti a úspor skleníkových plynů, jakož i s dalšími požadavky stanovenými v této směrnici, členské státy by měly přijmout výsledky certifikace vydané těmito režimy v rámci uznání ze strany Komise. Aby se snížila zátěž malých zařízení, měly by členské státy zavést zjednodušený ověřovací mechanismus pro zařízení s výkonem od 5 do 10 MW.

(38) Cílem databáze Unie, kterou zřídí Komise, je umožnit sledování kapalných a plynných obnovitelných paliv a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku. Její oblast působnosti by měla být rozšířena z dopravy na všechna ostatní odvětví konečného užití, v nichž se tato paliva spotřebovávají. To by mělo zásadním způsobem přispět ke komplexnímu sledování výroby a spotřeby těchto paliv a ke zmírnění rizika dvojího započtení nebo nesrovnalostí v dodavatelských řetězcích, na něž se vztahuje databáze Unie. Aby se zabránilo jakémukoli riziku dvojího uplatňování nároků na stejný plyn z obnovitelných zdrojů, měla

by navíc být zrušena záruka původu vydaná pro jakoukoli zásilku plynu z obnovitelných zdrojů zaregistrovanou v databázi.

(39) Nařízení o správě energetické unie (EU) 2018/1999 v řadě míst několikrát odkazuje na závazný cíl na úrovni Unie ve výši alespoň 32% podílu energie z obnovitelných zdrojů spotřebované v Unii v roce 2030. Vzhledem k tomu, že tento cíl je třeba zvýšit, aby účinně přispíval k úsilí o snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 o 55 %, měly by být tyto odkazy změněny. Jakékoli další stanovené požadavky na plánování a podávání zpráv nevytvoří nový systém plánování a podávání zpráv, ale měly by podléhat stávajícímu rámci pro plánování a podávání zpráv podle nařízení (EU) 2018/1999.

(40) Oblast působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES[17] by měla být změněna, aby se zabránilo zdvojování regulačních požadavků, pokud jde o cíle dekarbonizace paliv v dopravě, a aby byl zajištěn soulad se směrnicí (EU) 2018/2001.

(41) Definice směrnice 98/70/ES by měly být změněny s cílem uvést je do souladu se směrnicí (EU) 2018/2001 a zabránit tak tomu, aby se v těchto dvou aktech uplatňovaly různé definice.

(42) Povinnosti týkající se snižování emisí skleníkových plynů a používání biopaliv stanovené ve směrnici 98/70/ES by měly být zrušeny, aby se zjednodušila regulace a zabránilo se dvojí regulaci, pokud jde o posílené povinnosti týkající se dekarbonizace paliv v dopravě stanovené ve směrnici (EU) 2018/2001.

(43) Povinnosti týkající se sledování snižování emisí skleníkových plynů a podávání zpráv o něm stanovené ve směrnici 98/70/ES by měly být zrušeny, aby se zabránilo dvojí regulaci povinností podávat zprávy.

(44) Směrnice Rady (EU) 2015/652, kterou se stanoví podrobná pravidla jednotného uplatňování článku 7a směrnice 98/70/ES, by měla být zrušena, neboť se zrušením článku 7a směrnice 98/70/ES touto směrnicí stává zastaralou.

(45) Pokud jde o biologické složky v motorové naftě, odkaz směrnice 98/70/ES na motorovou naftu B7, tj. motorovou naftu obsahující až 7 % methylesterů mastných kyselin (FAME), omezuje dostupné možnosti dosažení vyšších cílů pro začlenění biopaliv, jak jsou stanoveny ve směrnici (EU) 2018/2001. Je tomu tak proto, že téměř veškerá dodávka motorové nafty v Unii je již typu B7. Z tohoto důvodu by měl být maximální podíl biologických složek zvýšen ze 7 % na 10 %. Zachování využití typu B10, tj. motorové nafty obsahující až 10 % methylesterů mastných kyselin (FAME) na trhu, vyžaduje celounijní stupeň ochrany B7 pro 7 % methylesterů mastných kyselin v motorové naftě vzhledem k velkému podílu vozidel, která nejsou kompatibilní s typem B10 a u nichž se předpokládá, že budou ve vozovém parku přítomny do roku 2030. To by mělo být zohledněno v čl. 4 odst. 1 druhém pododstavci směrnice 98/70/ES ve znění tohoto aktu.

[17] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES ze dne 13. října 1998 o jakosti benzinu a motorové nafty a o změně směrnice Rady 93/12/EHS (Úř. věst. L 350, 28.12.1998, s. 58).

(46) Přechodná ustanovení by měla umožnit spořádané pokračování sběru údajů a plnění povinností podávat zprávy, pokud jde o články směrnice 98/70/ES zrušené touto směrnicí.

(47) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech[18] zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátním právu. Pokud jde o tuto směrnici, považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné, zejména v návaznosti na rozsudek Evropského soudního dvora ve věci Komise v. Belgie[19] (věc C-543/17),

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice (EU) 2018/2001

Směrnice (EU) 2018/2001 se mění takto:

1) V článku 2 se druhý odstavec mění takto:

a) bod 36 se nahrazuje tímto:

„36) „obnovitelnými palivy nebiologického původu“ kapalná a plynná paliva, jejichž energetický obsah je získáván z jiných obnovitelných zdrojů než z biomasy;“

b) bod 47 se nahrazuje tímto:

„47) „standardní hodnotou“ hodnota odvozená z typizované hodnoty použitím předem určených faktorů, která může být za okolností určených v této směrnici použita namísto skutečné hodnoty;“

c) vkládají se nové body, které znějí:

„1a) „jakostní kulatinou“ kulatina pokácená či jinak vytěžená a odstraněná, jejíž vlastnosti, jako jsou druhy, rozměry, přímost a hustota suků, ji činí vhodnou pro průmyslové využití, jak je vymezí a řádně odůvodní členské státy podle příslušných lesních podmínek. To nezahrnuje předkomerční prořezávání

[18] Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

[19] Rozsudek Soudního dvora ze dne 8. července 2019, Komise v. Belgie, C-543/17, ECLI: EU: C:2019:573.

nebo stromy vytěžené z lesů postižených požáry, škůdci, chorobami nebo škodami způsobenými abiotickými faktory;

14a) „nabídkovou zónou“ nabídková zóna ve smyslu čl. 2 bodu 65 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/943[20];

14b) „inteligentním měřicím systémem“ inteligentní měřicí systém ve smyslu čl. 2 bodu 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944[21];

14c) „dobíjecí stanicí“ dobíjecí stanice ve smyslu čl. 2 bodu 33 směrnice (EU) 2019/944;

14d) „účastníkem trhu“ účastník trhu ve smyslu čl. 2 bodu 25 nařízení (EU) 2019/943;

14e) „trhem s elektřinou“ trh s elektřinou ve smyslu čl. 2 bodu 9 směrnice (EU) 2019/944;

14f) „domácí baterií“ samostatná akumulátorová baterie o zaručené kapacitě větší než 2 kWh, která je vhodná pro instalaci a použití v domácím prostředí;

14g) „baterií elektrického vozidla“ baterie elektrického vozidla definovaná v čl. 2 bodě 12 [návrhu nařízení o bateriích a odpadních bateriích, o zrušení směrnice 2006/66/ES a o změně nařízení (EU) 2019/1020[22]];

14h) „průmyslovou baterií“ průmyslová baterie ve smyslu čl. 2 bodu 11 [návrhu nařízení o bateriích a odpadních bateriích, o zrušení směrnice 2006/66/ES a o změně nařízení (EU) 2019/1020];

14i) „technickým stavem“ technický stav ve smyslu čl. 2 bodu 25 [návrhu nařízení o bateriích a odpadních bateriích, o zrušení směrnice 2006/66/ES a o změně nařízení (EU) 2019/1020[23]];

14j) „stavem nabití“ stav nabití definovaný v čl. 2 bodu 24 [návrhu nařízení o bateriích a odpadních bateriích, o zrušení směrnice 2006/66/ES a o změně nařízení (EU) 2019/1020];

14k) „nastavením výkonu“ informace uchovávané v systému řízení baterie, který předepisuje nastavení elektrického výkonu, ve kterém baterie pracuje během dobíjení nebo vybíjení tak, aby byl optimalizován její technický stav a provozní využívání;

14l) „inteligentním nabíjením“ dobíjení, při němž je intenzita elektřiny dodávané do baterie přizpůsobena v reálném čase na základě informací získaných prostřednictvím elektronické komunikace;

14m) „regulačním orgánem“ regulační orgán ve smyslu čl. 2 bodu 2 nařízení (EU) 2019/943;

---

[20] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/943 ze dne 5. června 2019 o vnitřním trhu s elektřinou (Úř. věst. L 158, 14.6.2019, s. 54).

[21] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944 ze dne 5. června 2019 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o změně směrnice 2012/27/EU (Úř. věst. L 158, 14.6.2019, s. 125).

[22] COM(2020) 798 final.

[23] Návrh nařízení Komise o bateriích a odpadních bateriích, o zrušení směrnice 2006/66/ES a o změně nařízení (EU) 2019/1020 (xxxx).

14n) „obousměrným nabíjením“ inteligentní nabíjení, u něhož lze směr elektrického nabíjení přesměrovat tak, aby elektrický náboj protékal z baterie do dobíjecí stanice, k níž je připojena;

14o) „běžnou dobíjecí stanicí“ běžná dobíjecí stanice ve smyslu čl. 2 bodu 31 [návrhu nařízení o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva, kterým se zrušuje směrnice 2014/94/EU];

18a) „průmyslem“ společnosti a výrobky, které spadají do sekcí B, C, F a J, oddílu (63) statistické klasifikace ekonomických činností (NACE REV. 2)[24];

18b) „neenergetickým účelem“ použití paliv jako suroviny v průmyslovém procesu namísto použití k výrobě energie;

22a) „obnovitelnými palivy“ biopaliva, biokapaliny, paliva z biomasy a obnovitelná paliva nebiologického původu;

44a) „pěstovaným lesem“ vysázený les, který je intenzivně obhospodařován a splňuje při výsadbě a vyspělosti porostu všechna tato kritéria: jeden či dva druhy, stejná věková třída a pravidelné rozestupy. Zahrnuje rychle rostoucí plantáže na dřevo, vlákninu a energie a nezahrnuje lesy osázené za účelem ochrany nebo obnovy ekosystémů, jakož i lesy vytvořené výsadbou nebo osevem, které se v dospělosti podobají nebo se budou podobat přirozeně se obnovujícím lesům;

44b) „vysazeným lesem“ les složený převážně ze stromů zavedených výsadbou a/nebo záměrným osevem, pokud se očekává, že vysazené nebo vyseté stromy budou v dospělosti tvořit více než padesát procent vegetačního porostu; zahrnuje výmladky ze stromů, které byly původně vysazeny nebo vysety;“.

2) Článek 3 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy společně zajistí, aby podíl energie z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie Unie dosáhl v roce 2030 nejméně 40 %.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby energie z biomasy byla vyráběna způsobem, který minimalizuje nežádoucí narušující účinky na trh se surovinami biomasy a škodlivé dopady na biologickou rozmanitost. Za tímto účelem

[24] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech (Úř. věst. L 393, 30.12.2006, s. 1).

zohlední hierarchii způsobů nakládání s odpady stanovenou v článku 4 směrnice 2008/98/ES a zásadu kaskádového využívání odpadů uvedenou ve třetím pododstavci.

Jako součást opatření uvedených v prvním pododstavci:

a) Členské státy neposkytují podporu na:

i) použití pilařského dřeva, dýhařského dřeva, pařezů a kořenů k výrobě energie;

ii) výrobu energie z obnovitelných zdrojů vyrobené spalováním odpadu, pokud nebyly dodrženy povinnosti tříděného sběru stanovené ve směrnici 2008/98/ES;

iii) postupy, které nejsou v souladu s aktem v přenesené pravomoci uvedeným ve třetím pododstavci.

b) Od 31. prosince 2026, a aniž jsou dotčeny povinnosti uvedené v prvním pododstavci, členské státy neposkytují podporu na výrobu elektřiny z lesní biomasy v zařízeních vyrábějících pouze elektřinu, pokud tato elektřina nesplňuje alespoň jednu z těchto podmínek:

i) je vyráběna v regionu vymezeném v územním plánu spravedlivé transformace schváleném Evropskou komisí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/..., kterým se zřizuje Fond pro spravedlivou transformaci, z důvodu jeho závislosti na pevných fosilních palivech, a splňuje příslušné požadavky stanovené v čl. 29 odst. 11;

ii) vyrábí se za použití zachycování a ukládání CO_2 z biomasy a splňuje požadavky stanovené v čl. 29 odst. 11 druhém pododstavci.

Nejpozději jeden rok po [vstupu této pozměňující směrnice v platnost] přijme Komise akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 o způsobu uplatňování zásady kaskádového využívání biomasy, zejména o tom, jak minimalizovat využívání jakostní kulatiny pro výrobu energie, se zaměřením na režimy podpory a s náležitým ohledem na vnitrostátní specifika.

Do roku 2026 předloží Komise zprávu o dopadu režimů podpory členských států pro biomasu, včetně dopadu na biologickou rozmanitost a možných narušení trhu, a posoudí možnost dalších omezení, pokud jde o režimy podpory pro lesní biomasu.“;

c) vkládá se nový odstavec 4a, který zní:

„4a. Členské státy stanoví rámec, který může zahrnovat režimy podpory a usnadňovat přijímání smluv o nákupu energie z obnovitelných zdrojů a který umožňuje zavádění elektřiny z obnovitelných zdrojů na úrovni, která je v souladu s vnitrostátním příspěvkem členského státu uvedeným v odstavci 2, a tempem, které je v souladu s orientačními trajektoriemi uvedenými v čl. 4 písm. a) bodě. 2 nařízení (EU) 2018/1999. Tento rámec by měl zejména řešit přetrvávající překážky vysoké úrovně dodávek elektřiny z obnovitelných zdrojů, včetně překážek souvisejících s povolovacími postupy. Při navrhování tohoto rámce členské státy zohlední dodatečnou energii z obnovitelných zdrojů potřebnou pro uspokojení poptávky v odvětví dopravy, průmyslu, stavebnictví, vytápění a chlazení a pro výrobu obnovitelných paliv nebiologického původu.“.

3) Článek 7 se mění takto:

a) v odstavci 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„S ohledem na první pododstavec písm. a), b) nebo c) se plyn a elektřina z obnovitelných zdrojů při výpočtu podílu hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů zohlední pouze jednou. Energie vyrobená z obnovitelných paliv nebiologického původu se započítává do odvětví (elektřiny, vytápění a chlazení nebo dopravy), kde je spotřebována.“;

b) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Pro účely odst. 1 prvního pododstavce písm. a) se hrubá konečná spotřeba elektřiny z obnovitelných zdrojů vypočítá jako množství elektřiny vyrobené v členském státě z obnovitelných zdrojů, včetně výroby elektřiny od samospotřebitelů energie z obnovitelných zdrojů a společenství pro obnovitelné zdroje energie a elektřiny z obnovitelných paliv nebiologického původu, s výjimkou výroby elektřiny v přečerpávacích elektrárnách využívajících vodu, kterou předtím vypumpovaly vzhůru, a elektřiny používané k výrobě obnovitelných paliv nebiologického původu.“;

c) v odstavci 4 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) Konečná spotřeba energie z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy se vypočítá jako součet veškerých biopaliv, bioplynu a paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných a spotřebovaných v odvětví dopravy.“.

4) Článek 9 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Do 31. prosince 2025 se každý členský stát dohodne na zřízení alespoň jednoho společného projektu pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů s jedním nebo více členskými státy. Tato dohoda se oznámí Komisi, včetně data předpokládaného zprovoznění projektu. Projekty financované z vnitrostátních příspěvků v rámci mechanismu Unie pro financování energie z obnovitelných zdrojů zřízeného prováděcím nařízením Komise (EU)

2020/1294[25] se považují za projekty, které povinnost pro zúčastněné členské státy splňují.“;

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„7a. Členské státy sousedící s mořskou oblastí spolupracují na společném vymezení množství energie z obnovitelných zdrojů na moři, které plánují vyrobit do roku 2050 v dané mořské oblasti, a to s dílčími kroky v letech 2030 a 2040. Státy zohlední specifika a rozvoj v každém regionu, potenciál mořské oblasti pro obnovitelnou energii na moři a význam zajištění souvisejícího plánování integrované sítě. Členské státy tento objem oznámí v aktualizovaných integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článku 14 nařízení (EU) 2018/1999.“.

5) Článek 15 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy jasně vymezí všechny technické specifikace, které musí splňovat vybavení a systémy pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů, aby mohly využít režimy podpory. Pokud existují harmonizované normy nebo evropské normy včetně technických referenčních systémů stanovených evropskými orgány pro normalizaci, vyjádří se tyto technické specifikace odkazem na tyto normy. Přednost mají harmonizované normy, na něž byly na podporu evropských právních předpisů zveřejněny odkazy v Úředním věstníku Evropské unie; pokud neexistují, použijí se jiné harmonizované normy a evropské normy v tomto pořadí. Tyto technické specifikace nesmějí předepisovat, v jakých případech se mají vydávat pro příslušné vybavení a systémy osvědčení, a bránit řádnému fungování vnitřního trhu.“;

b) odstavce 4, 5, 6 a 7 se zrušují;

c) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Členské státy posoudí regulační a administrativní překážky, které brání dlouhodobým smlouvám o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů, odstraní neopodstatněné překážky těchto smluv a podpoří jejich využívání, mimo jiné prozkoumáním způsobů, jak snížit finanční rizika s nimi spojená, zejména využíváním úvěrových záruk. Členské státy zajistí, aby se na tyto smlouvy nevztahovaly nepřiměřené nebo diskriminační postupy nebo poplatky a aby veškeré související záruky původu mohly být převedeny na kupující obnovitelné energie podle smlouvy o nákupu energie z obnovitelných zdrojů.

Členské státy popíší své politiky a opatření na podporu přijetí smluv o nákupu energie z obnovitelných zdrojů ve svých integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu uvedených v článcích 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999

[25] Prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1294 ze dne 15. září 2020 o mechanismu Unie pro financování energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 303, 17.9.2020, s. 1).

a ve zprávách o pokroku předkládaných podle článku 17 uvedeného nařízení. V těchto zprávách uvedou rovněž údaje o objemu výroby energie z obnovitelných zdrojů podporované smlouvami o nákupu elektřiny z obnovitelných zdrojů.“;

d) doplňuje se nový odstavec 9, který zní:

„9. Do jednoho roku od vstupu této pozměňující směrnice v platnost Komise přezkoumá pravidla pro správní postupy stanovená v článcích 15, 16 a 17 a jejich uplatňování a případně navrhne jejich změny a může přijmout dodatečná opatření na podporu členských států při jejich provádění.“.

6) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 15a

Začlenění energie z obnovitelných zdrojů v budovách

1. S cílem podpořit výrobu a využívání energie z obnovitelných zdrojů ve stavebnictví stanoví členské státy orientační cíl pro podíl energie z obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě energie ve svém sektoru budov v roce 2030, který je v souladu s orientačním cílem minimálně 49% podílu energie z obnovitelných zdrojů na konečné spotřebě energie Unie v sektoru budov v roce 2030. Vnitrostátní cíl se vyjadřuje jako podíl vnitrostátní konečné spotřeby energie a vypočítá se podle metodiky stanovené v článku 7. Členské státy zahrnou svůj cíl, jakož i informace o tom, jak jej plánují dosáhnout, do aktualizovaných integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu předložených podle článku 14 nařízení (EU) 2018/1999.

2. Členské státy zavedou do svých stavebních předpisů a případně do svých režimů podpory opatření ke zvýšení podílu elektřiny, vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů do fondu budov, včetně vnitrostátních opatření týkajících se podstatného zvýšení vlastní spotřeby energie z obnovitelných zdrojů, společenství pro obnovitelné zdroje energie a místního skladování energie, v kombinaci se zlepšeními energetické účinnosti v souvislosti s kombinovanou výrobou tepla a elektřiny, s pasivními budovami s téměř nulovou spotřebou energie a budovami s nulovou spotřebou energie.

Za účelem dosažení orientačního podílu energie z obnovitelných zdrojů stanoveného v odstavci 1 členské státy ve svých stavebních předpisech a v příslušných případech ve svých režimech podpory nebo jinými prostředky s rovnocenným účinkem vyžadují používání minimálních úrovní energie z obnovitelných zdrojů v budovách v souladu s ustanoveními směrnice 2010/31/EU. Členské státy umožní, aby tyto minimální úrovně byly splněny mimo jiné prostřednictvím účinného dálkového vytápění a chlazení.

Pro stávající budovy se první pododstavec použije na ozbrojené síly, avšak pouze v rozsahu, v němž jeho použití není v rozporu s podstatou a hlavním účelem činností ozbrojených sil, a s výjimkou materiálu používaného výhradně pro vojenské účely.

3. Členské státy zajistí, aby veřejné budovy na celostátní, regionální a místní úrovni plnily příkladnou úlohu, pokud jde o podíl využívané energie z obnovitelných zdrojů, v souladu s ustanoveními článku 9 směrnice 2010/31/EU a článku 5 směrnice 2012/27/EU. Členské státy mohou mimo jiné umožnit, aby tato povinnost byla splněna stanovením toho, že střechy budov ve veřejném vlastnictví nebo ve smíšeném soukromém a veřejném vlastnictví bude využívat třetí osoba k instalaci zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů.

4. Za účelem dosažení orientačního podílu energie z obnovitelných zdrojů stanoveného v odstavci 1 členské státy podporují využívání systémů a zařízení pro vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů. Za tímto účelem členské státy použijí veškerá vhodná opatření, nástroje a pobídky, včetně energetických štítků vypracovaných podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369[26], certifikátů energetické náročnosti podle směrnice 2010/31/EU nebo jiných vhodných certifikátů či norem vypracovaných na vnitrostátní úrovni nebo na úrovni Unie, a zajistí poskytování odpovídajících informací a poradenství o obnovitelných a vysoce energeticky účinných alternativách, jakož i o dostupných finančních nástrojích a pobídkách na podporu vyšší míry náhrady starých systémů vytápění a většího přechodu na řešení založená na obnovitelných zdrojích energie.“.

7) V článku 18 se odstavce 3 a 4 nahrazují tímto:

„3. Členské státy zajistí, aby existovaly systémy osvědčování pro osoby provádějící instalaci a projektanty všech forem systémů vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů v budovách, průmyslu a zemědělství a pro osoby zajišťující instalaci solárních fotovoltaických systémů. Tyto systémy mohou podle potřeby zohledňovat stávající systémy a struktury a vycházet z kritérií stanovených v příloze IV. Každý členský stát uzná osvědčení udělené jinými členskými státy v souladu s těmito kritérii.

Členské státy zajistí, aby byly pro příslušné technologie k dispozici vyškolené a kvalifikované osoby provádějící instalaci systémů vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů v dostatečném počtu na podporu růstu vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů, který je nezbytný pro přispění k ročnímu zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení, jak je stanoveno v článku 23.

Aby bylo dosaženo dostatečného počtu osob provádějících instalaci a projektantů, členské státy zajistí, aby byly k dispozici dostatečné školicí programy vedoucí ke kvalifikaci nebo k osvědčování vztahujícím se na technologie vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů a jejich nejnovějších inovativní řešení. Členské státy zavedou opatření na podporu účasti na těchto programech, a to zejména malých a středních podniků a osob samostatně výdělečně činných. Členské státy mohou uzavřít

[26] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ze dne 4. července 2017, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU (Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 1).

dobrovolné dohody s příslušnými poskytovateli a prodejci technologií o vyškolení dostatečného počtu osob provádějících instalaci, které mohou být založeny na odhadech prodeje, v nejnovějších inovativních řešeních a technologiích dostupných na trhu.

4. Členské státy zpřístupní veřejnosti informace o systémech osvědčování uvedených v odstavci 3. Členské státy zajistí, aby byl pravidelně aktualizován a zpřístupněn veřejnosti seznam osob provádějících instalaci, které mají kvalifikaci nebo osvědčení v souladu s odstavcem 3.“.

8) Článek 19 se mění takto:

a) odstavec 2 se mění takto:

i) první pododstavec nahrazuje tímto:

„Za tím účelem členské státy zajistí, aby byla na základě žádosti výrobce energie z obnovitelných zdrojů vydána záruka původu. Členské státy mohou stanovit, že záruky původu budou vydávány i na energii z neobnovitelných zdrojů. Na vydávání záruk původu se může vztahovat limit na minimální kapacitu. Záruka původu se standardně vystavuje pro 1 MWh. Pro každou jednotku vyrobené energie je možné vydat jen jednu záruku původu.“;

ii) pátý pododstavec se zrušuje;

b) v odstavci 8 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Musí-li dodavatel elektřiny poskytnout doklad o podílu nebo množství energie z obnovitelných zdrojů ve své skladbě zdrojů energie pro účely čl. 3 odst. 9 písm. a) směrnice 2009/72/ES, učiní tak použitím záruk původu, s výjimkou podílu své skladby zdrojů energie odpovídajícího případným nezaznamenaným obchodním nabídkám, u nichž může dodavatel využít zbytkového mixu.“.

9) V článku 20 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Členské státy tam, kde je to relevantní a kde to vyplyne z jejich posouzení nezbytnosti výstavby nové infrastruktury pro dálkové vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů za účelem dosažení cíle Unie podle čl. 3 odst. 1 této směrnice, které je obsaženo v integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu v souladu s přílohou I nařízení (EU) 2018/1999, učiní nezbytné kroky k rozvoji účinné infrastruktury pro dálkové vytápění a chlazení s cílem podporovat vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů energie, včetně energie slunečního záření, energie okolního prostředí, geotermální energie, biomasy, bioplynu, biokapalin a energie z odpadního tepla a chladu, v kombinaci s akumulací tepelné energie.“.

10) Vkládá se článek 20a, který zní:

„Článek 20a

Usnadnění integrace elektřiny z obnovitelných zdrojů do systému

„1. Členské státy vyžadují, aby provozovatelé přenosových soustav a provozovatelé distribučních soustav na svém území poskytovali co nejpřesněji a co nejblíže reálnému času, avšak v časových intervalech nepřesahujících jednu hodinu, informace o podílu elektřiny z obnovitelných zdrojů a o obsahu emisí skleníkových plynů v dodané elektřině v každé nabídkové zóně, a to s předběžnými odhady, jsou-li k dispozici. Tyto informace musí být zpřístupněny digitálně tak, aby je mohli používat účastníci trhu s elektřinou, agregátoři, spotřebitelé a koneční uživatelé a aby je bylo možné číst pomocí elektronických komunikačních zařízení, jako jsou inteligentní měřicí systémy, dobíjecí stanice pro elektrická vozidla, systémy vytápění a chlazení a systémy hospodaření s energií v budovách.

2. Kromě požadavků uvedených v [návrhu nařízení o bateriích a odpadních bateriích, o zrušení směrnice 2006/66/ES a o změně nařízení (EU) 2019/1020] členské státy zajistí, aby výrobci domácích a průmyslových baterií umožnili v reálném čase přístup k informacím o základním systému řízení baterií, včetně kapacity baterie, technického stavu, stavu nabití a nastavení výkonu, vlastníkům a uživatelům baterií, jakož i třetím stranám jednajícím jejich jménem, jako jsou společnosti spravující energii v budovách a účastníci trhu s elektřinou, a to za nediskriminačních podmínek a bez jakýchkoli nákladů.

Kromě dalších požadavků uvedených v předpisech o schvalování typu a dozoru nad trhem členské státy zajistí, aby výrobci vozidel vlastníkům a uživatelům elektrických vozidel, jakož i třetím stranám jednajícím jménem vlastníků a uživatelů, jako jsou účastníci trhu s elektřinou a poskytovatelé služeb elektromobility, poskytovali v reálném čase, nediskriminačním způsobem a bezplatně palubní údaje týkající se technického stavu baterie, stavu nabití baterie, nastavení výkonu baterie a její kapacity, jakož i polohy elektrických vozidel.

3. Kromě požadavků uvedených v [návrhu nařízení o zavádění infrastruktury pro alternativní paliva a o zrušení směrnice 2014/94/EU] členské státy zajistí, aby neveřejně přístupné běžné dobíjecí stanice nainstalované na jejich území od [lhůta pro provedení této pozměňující směrnice do vnitrostátního práva] uměly podporovat funkce inteligentního nabíjení a případně na základě posouzení regulačním orgánem i funkce obousměrného nabíjení.

4. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační rámec nediskriminoval účast na trzích s elektřinou, včetně řízení přetížení a poskytování služeb flexibility a vyrovnávání, malých nebo mobilních systémů, jako jsou domácí baterie a elektrická vozidla, a to jak přímo, tak prostřednictvím agregace.“.

11) Vkládá se článek 22a, který zní:

„Článek 22a

Začlenění energie z obnovitelných zdrojů do průmyslu

1. Členské státy usilují o zvýšení podílu obnovitelných zdrojů energie v objemu energetických zdrojů využívaných pro konečné energetické a neenergetické účely v průmyslovém sektoru o orientační průměrný minimální roční nárůst o 1,1 procentního bodu do roku 2030.

Členské státy zahrnou plánovaná a přijatá opatření k dosažení tohoto orientačního zvýšení do svých integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu a zpráv o pokroku předkládaných podle článků 3, 14 a 17 nařízení (EU) 2018/1999.

Členské státy zajistí, aby podíl obnovitelných paliv nebiologického původu používaných pro konečné energetické a neenergetické účely do roku 2030 činil 50 % vodíku používaného pro konečné energetické a neenergetické účely v průmyslu. Pro výpočet dotyčného procentního podílu se použijí tato pravidla:

a) pro výpočet jmenovatele se zohlední energetický obsah vodíku pro konečné energetické a neenergetické účely, s výjimkou vodíku použitého jako meziprodukty pro výrobu konvenčních paliv pro dopravu;

b) pro výpočet čitatele se zohlední energetický obsah obnovitelných paliv nebiologického původu spotřebovaných v průmyslovém sektoru pro konečné energetické a neenergetické účely, s výjimkou obnovitelných paliv nebiologického původu používaných jako meziprodukty pro výrobu konvenčních paliv pro dopravu;

c) pro výpočet čitatele i jmenovatele se použijí hodnoty týkající se energetického obsahu paliv uvedené v příloze III.

2. Členské státy zajistí, aby průmyslové výrobky, které jsou označeny jako vyrobené pomocí obnovitelné energie a obnovitelných paliv nebiologického původu, případně jsou za takové prohlášeny, uváděly procentní podíl využité energie z obnovitelných zdrojů nebo obnovitelných paliv nebiologického původu použitých ve fázi získávání surovin a předzpracování, výroby a distribuce vypočítaný na základě metodik stanovených v doporučení 2013/179/EU[27] nebo případně v normě ISO 14067:2018.“.

12) Článek 23 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. V zájmu podpory využívání energie z obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení zvýší každý členský stát podíl energie z obnovitelných zdrojů v tomto odvětví o nejméně 1,1 procentního bodu jako ročního průměru vypočítaného za období let 2021 až 2025 a 2026 až 2030, počínaje podílem energie z obnovitelných zdrojů v odvětví vytápění a chlazení dosaženým v roce 2020, vyjádřeným jako podíl na hrubé konečné spotřebě energie v členském státě a vypočteným podle metodiky uvedené v článku 7.

Tento nárůst je 1,5 procentního bodu pro členské státy, v nichž se využívá odpadní teplo a chlad. V takovém případě mohou členské státy započítávat odpadní teplo a chlad až do výše 40 % průměrného ročního nárůstu.

Kromě každoročního zvýšení o nejméně 1,1 procentního bodu uvedeného v prvním pododstavci usiluje každý členský stát o zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů ve svém odvětví vytápění a chlazení o částku stanovenou v příloze 1a.“;

[27] 2013/179/EU: doporučení Komise ze dne 9. dubna 2013 o používání společných metod pro měření a sdělování environmentálního profilu životního cyklu produktů a organizací (Úř. věst. L 124, 4.5.2013, s. 1).

b) vkládá se nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Členské státy provedou posouzení svého potenciálu energie z obnovitelných zdrojů a využívání odpadního tepla a chladu v odvětví vytápění a chlazení, případně včetně analýzy oblastí vhodných pro jejich zavádění s nízkým ekologickým rizikem a potenciálu pro malé projekty pro domácnosti. Posouzení stanoví milníky a opatření pro zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů v oblasti vytápění a chlazení a případně využívání odpadního tepla a chladu prostřednictvím dálkového vytápění a chlazení s cílem zavést dlouhodobou národní strategii dekarbonizace vytápění a chlazení. Posouzení je součástí integrovaných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu uvedených v článcích 3 a 14 nařízení (EU) 2018/1999 a doprovází komplexní posouzení vytápění a chlazení požadované podle čl. 14 odst. 1 směrnice 2012/27/EU.“;

c) v odst. 2 prvním pododstavci se písmeno a) zrušuje;

d) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Za účelem dosažení průměrného ročního nárůstu uvedeného v odstavci 1 prvním pododstavci mohou členské státy provést jedno nebo více z těchto opatření:

a) fyzické začlenění energie z obnovitelných zdrojů nebo odpadního tepla a chladu do energetických zdrojů a paliv dodávaných pro účely vytápění a chlazení;

b) instalace vysoce účinných systémů pro vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů v budovách nebo využití energie z obnovitelných zdrojů nebo odpadního tepla a chladu pro průmyslové procesy vytápění a chlazení;

c) opatření, na která se vztahují obchodovatelné certifikáty dokazující splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 prvním pododstavci prostřednictvím podpory instalačních opatření podle písmene b) tohoto odstavce provedených jiným hospodářským subjektem, jako jsou nezávislá osoba provádějící instalaci technologií obnovitelných zdrojů nebo společnost energetických služeb poskytující služby pro zařízení na výrobu energie z obnovitelných zdrojů;

d) budování kapacit pro vnitrostátní a místní orgány za účelem plánování a provádění projektů a infrastruktur v oblasti obnovitelných zdrojů energie;

e) vytvoření rámců pro zmírňování rizik s cílem snížit kapitálové náklady na projekty v oblasti tepla a chlazení z obnovitelných zdrojů;

f) podpora smluv o nákupu tepla pro podnikové a kolektivní malé spotřebitele;

g) plánované režimy nahrazování fosilních topných soustav nebo režimy postupného ukončení využívání fosilních paliv s dílčími cíli;

h) plánování tepla z obnovitelných zdrojů zahrnující chlazení, požadavky na místní a regionální úrovni;

i) jiná politická opatření s rovnocenným účinkem, včetně fiskálních opatření, režimů podpory nebo jiných finančních pobídek.

Při přijímání a provádění těchto opatření členské státy zajistí přístupnost opatření pro všechny spotřebitele, zejména pro ty, kteří žijí v nízkopříjmových nebo zranitelných domácnostech a kteří by jinak nemuseli mít dostatečný počáteční kapitál k jejich využití.“.

13) Článek 24 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby byly informace o energetické náročnosti a o podílu energie z obnovitelných zdrojů v jejich soustavách dálkového vytápění a chlazení konečným spotřebitelům poskytovány snadno přístupným způsobem, například ve vyúčtováních, na internetových stránkách dodavatelů nebo na žádost. Informace o podílu energie z obnovitelných zdrojů se vyjádří alespoň jako procentní podíl hrubé konečné spotřeby vytápění a chlazení přidělené zákazníkům dané soustavy dálkového vytápění a chlazení, včetně informací o tom, kolik energie bylo použito k dodání jedné jednotky vytápění zákazníkovi nebo konečnému uživateli.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Členské státy usilují o zvýšení podílu energie z obnovitelných zdrojů a z odpadního tepla a chladu v dálkovém vytápění a chlazení nejméně o 2,1 procentního bodu jakožto roční průměr vypočítaný za období let 2021 až 2025 a 2026 až 2030 počínaje podílem energie z obnovitelných zdrojů a z odpadního tepla a chladu v dálkovém vytápění a chlazení dosaženým v roce 2020, a stanoví za tím účelem nezbytná opatření. Podíl energie z obnovitelných zdrojů se vyjádří jako podíl na hrubé konečné spotřebě energie v dálkovém vytápění a chlazení upravený na normální průměrné klimatické podmínky.

Členské státy, jejichž podíl energie z obnovitelných zdrojů a z odpadního tepla a chladu v dálkovém vytápění a chlazení přesahuje 60 %, mohou započítat jakýkoli takový podíl jako splňující průměrný roční nárůst uvedený v prvním pododstavci.

Členské státy stanoví nezbytná opatření pro provedení průměrného ročního nárůstu uvedeného v prvním pododstavci ve svých integrovaných vnitrostátních plánech v oblasti energetiky a klimatu podle přílohy I nařízení (EU) 2018/1999.“;

c) vkládá se nový odstavec 4a, který zní:

„4a. Členské státy zajistí, aby byli provozovatelé soustav dálkového vytápění a chlazení s kapacitou nad 25 MWth povinni připojit dodavatele energie z obnovitelných zdrojů a z odpadního tepla a chladu, nebo povinni nabídnout, že připojí dodavatele, kteří jsou třetími stranami, a nakoupí od nich teplo a chlad vyrobené z obnovitelných zdrojů a z odpadního tepla a chladu, na základě nediskriminačních kritérií stanovených příslušným orgánem dotčeného členského státu, pokud tito provozovatelé potřebují učinit jeden či více z těchto kroků:

a) uspokojit poptávku nových zákazníků;

b) nahradit stávající kapacity pro výrobu tepla nebo chladu a

c) rozšířit stávající kapacity pro výrobu tepla nebo chladu.“;

d) odstavce 5 a 6 se nahrazují tímto:

„5. Členské státy mohou provozovateli soustavy dálkového vytápění nebo chlazení povolit, aby odmítl připojení a nákup tepla nebo chladu od externího dodavatele v kterékoli z těchto situací:

a) daná soustava postrádá nezbytnou kapacitu z důvodu jiných dodávek tepla nebo chladu z obnovitelných zdrojů nebo odpadního tepla a chladu;

b) teplo nebo chlad od dodavatele, který je třetí stranou, nesplňují technické požadavky nezbytné pro připojení a zajištění spolehlivého a bezpečného provozu soustavy dálkového vytápění a chlazení;

c) provozovatel může prokázat, že by poskytnutí přístupu vedlo k nadměrnému zvýšení nákladů na teplo nebo chlad pro konečné zákazníky ve srovnání s náklady na využívání hlavního místního zdroje tepla nebo chladu, jemuž by teplo a chlad z obnovitelných zdrojů nebo odpadní teplo a chlad konkurovaly;

d) systém provozovatele splňuje definici účinného dálkového vytápění a chlazení stanovenou v [článku x navrhovaného přepracovaného znění směrnice o energetické účinnosti].

Členské státy zajistí, aby provozovatel soustavy dálkového vytápění nebo chlazení, pokud odmítá připojit určitého dodavatele vytápění nebo chlazení podle prvního pododstavce, informoval příslušný orgán o důvodech odmítnutí, jakož i o podmínkách, které musí být splněny, a o opatřeních, která musí být v soustavě přijata, aby připojení bylo umožněno. Členské státy zajistí, aby byl zaveden vhodný postup pro nápravu neodůvodněných zamítnutí.

6. Členské státy zavedou koordinační rámec mezi provozovateli soustav dálkového vytápění a chlazení a potenciálními zdroji odpadního tepla a chladu v průmyslových a terciárních odvětvích s cílem usnadnit využívání odpadního tepla a chladu. Tento koordinační rámec zajistí dialog, pokud jde o využívání odpadního tepla a chladu, zahrnující alespoň:

a) provozovatele soustav dálkového vytápění a chlazení;

b) podniky v průmyslovém a terciárním sektoru produkující odpadní teplo a chlad, které lze ekonomicky využít prostřednictvím soustav dálkového vytápění a chlazení, jako jsou datová centra, průmyslové závody, velké obchodní budovy a veřejná doprava; a

c) místní orgány odpovědné za plánování a schvalování energetických infrastruktur.“;

e) odstavce 8, 9 a 10 se nahrazují tímto:

„8. Členské zřídí rámec, podle kterého provozovatelé elektroenergetických distribučních soustav nejméně každé čtyři roky posoudí ve spolupráci s provozovateli soustav dálkového vytápění nebo chlazení ve svých oblastech potenciál soustav dálkového vytápění nebo chlazení poskytovat zajištění výkonové rovnováhy a další systémové služby, včetně reakce na poptávku a tepelné akumulace přebytečné elektřiny z obnovitelných zdrojů, a zda by využití zjištěného potenciálu bylo zdrojově a nákladově efektivnější než alternativní řešení.

Členské státy zajistí, aby provozovatelé elektroenergetických přenosových a distribučních soustav řádně zohlednili výsledky posouzení požadovaného podle prvního pododstavce při plánování sítě, investicích do sítě a rozvoji infrastruktury na jejich příslušných územích.

Členské státy usnadní koordinaci mezi provozovateli soustav dálkového vytápění a chlazení a provozovateli elektroenergetických přenosových a distribučních soustav s cílem zajistit, aby se na jejich trzích s elektřinou mohly účastnit vyrovnávací, skladovací a jiné služby flexibility, jako je reakce na poptávku, poskytované provozovateli soustav dálkového vytápění a dálkového chlazení.

Členské státy mohou rozšířit požadavky na posuzování a koordinaci podle prvního a třetího pododstavce na provozovatele plynárenských přepravních a distribučních soustav, včetně vodíkových a jiných energetických sítí.

9. Členské státy zajistí, aby byla práva spotřebitelů a pravidla pro provoz soustav dálkového vytápění a chlazení v souladu s tímto článkem jasně definována, veřejně přístupná a vymáhána příslušným orgánem.

10. Od členského státu se nevyžaduje uplatňování odstavců 2 a 9, pokud je splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

a) jeho podíl dálkového vytápění nebo chlazení není vyšší než 2 % hrubé konečné spotřeby energie na vytápění a chlazení ke dni 24. prosince 2018;

b) jeho podíl dálkového vytápění nebo chlazení je zvýšen na 2 % hrubé konečné spotřeby energie na vytápění a chlazení ke dni 24. prosince 2018 v důsledku rozvoje nových účinných soustav dálkového vytápění a chlazení, na základě jeho integrovaného vnitrostátního plánu v oblasti energetiky a klimatu podle přílohy I nařízení (EU) 2018/1999 a posouzení uvedeného v čl. 23 odst. 1a této směrnice;

c) 90 % hrubé konečné spotřeby energie v soustavách dálkového vytápění a chlazení se uskutečňuje v soustavách dálkového vytápění a chlazení, které odpovídají definici stanovené v [článku x navrhovaného přepracovaného znění směrnice o energetické účinnosti].“.

14) Článek 25 se nahrazuje tímto:

„Článek 25

Snížení intenzity emisí skleníkových plynů v odvětví dopravy v důsledku využívání energie z obnovitelných zdrojů

1. Každý členský stát stanoví povinnost dodavatelů paliv zajistit, že:

a) množství obnovitelných paliv a elektřiny z obnovitelných zdrojů dodávané do odvětví dopravy vede ke snížení intenzity emisí skleníkových plynů do roku 2030 alespoň o 13 % ve srovnání se základní úrovní stanovenou v čl. 27 odst. 1 písm. b) v souladu s orientační trajektorií stanovenou členským státem;

b) podíl pokročilých biopaliv a bioplynu vyrobených ze vstupních surovin uvedených v příloze IX části A v energii dodávané do odvětví dopravy činí nejméně 0,2 % v roce 2022, 0,5 % v roce 2025 a 2,2 % v roce 2030 a podíl obnovitelných paliv nebiologického původu činí v roce 2030 nejméně 2,6 %.

Pro výpočet snížení uvedeného v písmenu a) a podílu uvedeného v písmenu b) vezmou členské státy v úvahu obnovitelná paliva nebiologického původu rovněž tehdy, jsou-li používána jako meziprodukty pro výrobu konvenčních paliv. Pro výpočet snížení uvedeného v písmenu a) mohou členské státy zohlednit recyklovaná paliva s obsahem uhlíku.

Při stanovení této povinnosti dodavatelů paliv mohou členské státy osvobodit dodavatele paliv, kteří dodávají elektřinu nebo kapalná a plynná paliva z obnovitelných zdrojů nebiologického původu, od plnění povinnosti, aby tato paliva obsahovala minimální podíl pokročilých biopaliv a bioplynu vyráběných ze surovin uvedených v příloze IX části A.

2. Členské státy zavedou mechanismus, který dodavatelům paliv na jejich území umožní výměnu kreditů za dodávky energie z obnovitelných zdrojů do odvětví dopravy. Hospodářské subjekty, které dodávají elektřinu z obnovitelných zdrojů elektrickým vozidlům prostřednictvím veřejných dobíjecích stanic, obdrží kredity bez ohledu na to, zda se na ně vztahuje povinnost stanovená členským státem pro dodavatele paliv, a mohou tyto kredity prodávat dodavatelům paliv, kteří mohou tyto kredity použít ke splnění povinnosti stanovené v odst. 1 prvním pododstavci.“

15) Článek 26 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„Pro účely výpočtu hrubé konečné spotřeby energie z obnovitelných zdrojů členského státu uvedené v článku 7 a cíle snížení intenzity emisí skleníkových plynů stanoveného v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) nesmí být podíl biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy spotřebovaných v dopravě, jsou-li vyrobeny z potravinářských a krmných plodin, vyšší o více než jeden procentní bod, než je podíl těchto paliv na konečné spotřebě energie v odvětví dopravy v daném členském státě v roce 2020 s tím, že podíl konečné spotřeby energie v odvětví dopravy v tomto členském státě představuje nejvýše 7 %.“;

ii) čtvrtý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Je-li v některém členském státě podíl biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy spotřebovaných v dopravě a vyrobených z potravinářských a krmných plodin omezen na podíl nižší než 7 % nebo se některý členský stát rozhodne tento podíl dále omezit, může odpovídajícím způsobem snížit cíl snížení intenzity emisí skleníkových plynů uvedený v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci písm. a) s ohledem na příspěvek, kterým by tato paliva přispěla k úsporám emisí skleníkových plynů. Členské státy za tímto účelem uvažují, že tato paliva uspoří 50 % emisí skleníkových plynů.“;

b) v odst. 2 prvním a pátém pododstavci se slova „minimální podíl uvedený v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci“ nahrazují slovy „cíl snížení emisí skleníkových plynů uvedený v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci písm. a)“.

16) Článek 27 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Pravidla pro výpočet v odvětví dopravy a s ohledem na obnovitelná paliva nebiologického původu bez ohledu na jejich konečné použití“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Pro výpočet snížení intenzity emisí skleníkových plynů podle čl. 25 odst. 1 prvního pododstavce písm. a) se použijí tato pravidla:

a) úspory emisí skleníkových plynů se vypočítají takto:

i) u biopaliv a bioplynu vynásobením množství těchto paliv dodávaných do všech druhů dopravy jejich úsporami emisí stanovenými v souladu s článkem 31;

ii) u obnovitelných paliv nebiologického původu a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku vynásobením množství těchto paliv, které je dodáváno pro všechny druhy dopravy, úsporami emisí stanovenými v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 29a odst. 3;

iii) v případě elektřiny z obnovitelných zdrojů vynásobením množství elektřiny z obnovitelných zdrojů, která je dodávána všem druhům dopravy, hodnotou referenčního fosilního paliva $EC_{F(e)}$ stanovenou v příloze V;

b) základní úroveň uvedená v čl. 25 odst. 1 se vypočítá tak, že se množství energie dodané do odvětví dopravy vynásobí hodnotou referenčního fosilního paliva $E_{F(t)}$ stanovenou v příloze V;

c) pro výpočet příslušných množství energie se použijí tato pravidla:

i) pro účely výpočtu konečné spotřeby energie dodávané do odvětví dopravy se použijí hodnoty týkající se energetického obsahu paliv používaných v odvětví dopravy stanovené příloze III;

ii) pro účely stanovení energetického obsahu paliv používaných v odvětví dopravy neuvedených v příloze III použijí členské státy k určení výhřevnosti paliv příslušné evropské normy. Nebyla-li pro tento účel přijata evropská norma, použijí se příslušné normy ISO;

iii) množství elektřiny z obnovitelných zdrojů dodávané do odvětví dopravy se určí vynásobením množství elektřiny dodané do tohoto odvětví průměrným podílem elektřiny z obnovitelných zdrojů dodané na území členského státu v předchozích dvou letech. Jako výjimka platí, že pokud je elektřina získána z přímého připojení k zařízení vyrábějícímu elektřinu z obnovitelných zdrojů a dodávána do odvětví dopravy, tato elektřina se plně započítá jako elektřina z obnovitelných zdrojů;

iv) podíl biopaliv a bioplynu vyrobených ze vstupních surovin uvedených v příloze IX části B na energetickém obsahu paliv a elektřiny dodávaných do odvětví dopravy, s výjimkou Kypru a Malty, je omezen na 1,7 %;

d) snížení intenzity emisí skleníkových plynů v důsledku využívání energie z obnovitelných zdrojů se určí tak, že úspora emisí skleníkových plynů vyplývající z používání biopaliv, bioplynu a elektřiny z obnovitelných zdrojů dodávané pro všechny druhy dopravy se vydělí základní úrovní.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35, jimiž doplní tuto směrnici tím, že přizpůsobí energetický obsah paliv používaných v odvětví dopravy uvedený v příloze III v souladu s vědeckotechnickým pokrokem;“;

c) vkládá se nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Pro výpočet cílů uvedených v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci písm. b) se použijí tato pravidla:

a) pro výpočet jmenovatele, tj. množství energie spotřebované v odvětví dopravy, se zohlední všechna paliva a elektřina dodávaná do odvětví dopravy;

b) pro výpočet čitatele se zohlední energetický obsah pokročilých biopaliv a bioplynu vyrobených ze vstupních surovin uvedených v příloze IX části A a obnovitelných paliv nebiologického původu dodávaných všem druhům dopravy na území Unie;

c) podíly pokročilých biopaliv a bioplynu vyrobených ze vstupních surovin uvedených v části A přílohy IX a obnovitelných paliv nebiologického původu dodávaných v letecké a námořní dopravě se počítají jako 1,2násobek jejich energetického obsahu.“;

d) odstavec 2 se zrušuje;

d) odstavec 3 se mění takto:

i) první, druhý a třetí pododstavec se zrušují;

ii) čtvrtý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Je-li pro výrobu paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu používaných v odvětví dopravy používána elektřina, a to buď přímo, nebo pro výrobu meziproduktů, použije se k určení podílu elektřiny z obnovitelných zdrojů průměrný podíl elektřiny z obnovitelných zdrojů v zemi výroby ve výši naměřené dva roky před dotčeným rokem.“;

iii) v pátém pododstavci se úvodní věta nahrazuje tímto:

„Elektřinu získanou z přímého připojení k zařízení vyrábějícímu elektřinu z obnovitelných zdrojů lze však plně započítat jako elektřinu z obnovitelných zdrojů, pokud je používána pro výrobu paliv z obnovitelných zdrojů nebiologického původu, za předpokladu, že toto zařízení:“;

17) Článek 28 se mění takto:

a) odstavce 2, 3 a 4 se zrušují.

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„Do 31. prosince 2024 přijme Komise akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 s cílem doplnit tuto směrnici tím, že specifikuje metodiku pro určení podílu biopaliv a bioplynu pro dopravu vzniklých zpracováním biomasy ve společném procesu s fosilními palivy.“;

c) v odstavci 7 se slova „stanovená v čl. 25 odst. 1 čtvrtém pododstavci“ nahrazují slovy „stanovená v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci písm. b).“;

18) Článek 29 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) v prvním pododstavci se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) příspěvek k podílu energie z obnovitelných zdrojů členských států a cílům uvedeným v čl. 3 odst. 1, čl. 15a odst. 1, čl. 22a odst. 1, čl. 23 odst. 1, čl. 24 odst. 4 a čl. 25 odst. 1 této směrnice;“

ii) čtvrtý pododstavec se nahrazuje tímto:

„Paliva z biomasy musí splňovat kritéria udržitelnosti a úspor skleníkových plynů stanovená v odstavcích 2 až 7 a 10, jsou-li použita

– a) v případě paliv z pevné biomasy v zařízeních vyrábějících elektřinu, vytápění a chlazení o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 5 MW nebo vyšším;

– b) v případě paliv z plynné biomasy v zařízeních vyrábějících elektřinu, vytápění a chlazení o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 2 MW nebo vyšším;

– c) v případě zařízení vyrábějících paliva z plynné biomasy s tímto průměrným průtokem biometanu:

i) více než 200 m³ ekvivalentu methanu/h, měřeno za standardních podmínek teploty a tlaku (tj. 0 °C a 1 bar atmosférického tlaku);

ii) pokud se bioplyn skládá ze směsi methanu a nehořlavých jiných plynů, pro průtok methanu se prahová hodnota stanovená v bodě i) přepočítá proporcionálně k objemovému podílu methanu ve směsi;

iii) za čtvrtý pododstavec se vkládá nový pododstavec, který zní:

„Členské státy mohou kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů použít na zařízení s nižším celkovým jmenovitým tepelným příkonem nebo průtokem biometanu.“;

b) v odstavci 3 se za první pododstavec vkládá nový pododstavec, který zní:

„Tento odstavec, s výjimkou prvního pododstavce písm. c), se vztahuje rovněž na biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi lesní biomasy.“;

c) v odstavci 4 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„První pododstavec, s výjimkou písmen b) a c), a druhý pododstavec se vztahují rovněž na biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi lesní biomasy.“;

d) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Biopaliva, biokapaliny a paliva z biomasy na bázi zemědělské nebo lesní biomasy zohledněné pro účely uvedené v odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) nesmějí být vyrobeny ze surovin získaných z půdy, která byla v lednu 2008 rašeliništěm, ledaže je prokázáno, že pěstování a získávání surovin nezahrnuje odvodňování dříve neodvodňované půdy.“;

e) v odst. 6 prvním pododstavci se písmeno a) bod iv) nahrazuje tímto:

„iv) těžba se provádí s ohledem na zachování kvality půdy a biologické rozmanitosti s cílem minimalizovat negativní dopady tak, aby se zabránilo těžbě pařezů a kořenů, degradaci původních lesů nebo jejich přeměně na pěstované lesy a těžbě na citlivých půdách; minimalizuje rozsáhlé holoseče a zajišťuje místně vhodné prahové hodnoty pro těžbu mrtvé dřevní hmoty a požadavky na používání systémů těžby dřeva, které minimalizují dopady na kvalitu půdy, včetně zhutňování půdy, a na prvky biologické rozmanitosti a stanoviště:“;

f) v odst. 6 prvním pododstavci se písm. b) bod iv) nahrazuje tímto:

„iv) těžba se provádí s ohledem na zachování kvality půdy a biologické rozmanitosti s cílem minimalizovat negativní dopady tak, aby se zabránilo těžbě pařezů a kořenů, degradaci původních lesů nebo jejich přeměně na pěstované lesy a těžbě na citlivých půdách; minimalizuje rozsáhlé holoseče a zajišťuje místně vhodné prahové hodnoty pro těžbu mrtvé dřevní hmoty a požadavky na používání systémů těžby dřeva, které minimalizují dopady na kvalitu půdy, včetně zhutňování půdy, a na prvky biologické rozmanitosti a stanoviště:“;

g) v odst. 10 prvním pododstavci se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) alespoň 70 % v případě výroby elektřiny, vytápění a chlazení z paliv z biomasy používaných v zařízeních do 31. prosince 2025 a alespoň 80 % od 1. ledna 2026.“;

19) Vkládá se článek 29a, který zní:

„Článek 29a

Kritéria úspor emisí skleníkových plynů pro obnovitelná paliva nebiologického původu a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku

1. Energie z obnovitelných paliv nebiologického původu se započítá do podílu energie z obnovitelných zdrojů členských států a do cílů uvedených v čl. 3 odst. 1, čl. 15a odst. 1, čl. 22a odst. 1, čl. 23 odst. 1, čl. 24 odst. 4 a čl. 25 odst. 1, pouze pokud úspory emisí skleníkových plynů z používání těchto paliv činí alespoň 70 %.

2. Energii z recyklovaných paliv s obsahem uhlíku lze započítat do cíle snížení emisí skleníkových plynů uvedeného v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), pouze pokud úspory emisí skleníkových plynů z používání těchto paliv dosáhnou alespoň 70 %.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 za účelem doplnění této směrnice stanovením metodiky pro posuzování úspor emisí skleníkových plynů z obnovitelných paliv nebiologického původu a z recyklovaných paliv s obsahem uhlíku. Tato metodika zajistí, že nebude udělen kredit za zabránění vzniku emisí CO_2, za jehož zachycování byl již získán emisní kredit podle jiných právních předpisů.“.

20) Článek 30 se mění takto:

a) v odst. 1 prvním pododstavci se uvozující věta nahrazuje tímto:

„Mají-li se obnovitelná paliva a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku započítávat do cílů uvedených v čl. 3 odst. 1, čl. 15a odst. 1, čl. 22a odst. 1, čl. 23 odst. 1, čl. 24 odst. 4 a čl. 25 odst. 1, požádají členské státy hospodářské subjekty, aby prokázaly, že byla splněna kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 a v čl. 29a odst. 1 a 2 pro obnovitelná paliva a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku. Za tím účelem na hospodářských subjektech požadují, aby použily systém hmotnostní bilance, který:“;

b) v odstavci 3 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby hospodářské subjekty předkládaly spolehlivé informace týkající se souladu s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovenými v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 a čl. 29a odst. 1 a 2 a aby hospodářské subjekty na požádání zpřístupnily příslušnému členskému státu údaje použité k vypracování těchto informací.

Povinnosti stanovené v tomto odstavci platí bez ohledu na to, zda jsou obnovitelná paliva a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku vyráběna v Unii nebo dovážena. Informace o zeměpisném původu a druhu surovin biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy podle dodavatele paliva jsou k dispozici spotřebitelům na internetových

stránkách provozovatelů, dodavatelů nebo příslušných orgánů a aktualizují se každý rok.“;

c) v odstavci 4 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise může rozhodnout, že nepovinné vnitrostátní nebo mezinárodní režimy stanovující normy pro výrobu obnovitelných paliv a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku poskytují přesné údaje o úsporách emisí skleníkových plynů pro účely čl. 29 odst. 10 a čl. 29a odst. 1 a 2, prokazují soulad s čl. 27 odst. 3 a čl. 31a odst. 5 nebo prokazují, že dodávky biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy splňují kritéria udržitelnosti uvedená v čl. 29 odst. 2 až 7. Při prokazování toho, že kritéria stanovená v čl. 29 odst. 6 a 7 jsou splněna, mohou subjekty poskytnout požadované důkazy přímo na úrovni oblasti získávání surovin. Komise může uznat oblasti určené k ochraně ekosystémů či druhů, které byly mezinárodními dohodami uznány jako vzácné či ohrožené nebo které byly zařazeny na seznamy sestavené mezivládními organizacemi nebo Mezinárodní unií pro ochranu přírody pro účely čl. 29 odst. 3 prvního pododstavce písm. c) bodu ii).“;

d) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Členské státy mohou zavést vnitrostátní režimy, v jejichž rámci je v souladu s metodikou vypracovanou podle čl. 29a odst. 3 ověřován soulad s kritérii udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovenými v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 a čl. 29a odst. 1 a 2 v celém spotřebitelském řetězci, do něhož jsou zapojeny příslušné vnitrostátní orgány. Tyto režimy lze rovněž použít k ověření přesnosti a úplnosti informací uvedených hospodářskými subjekty v databázi Unie, k prokázání souladu s čl. 27 odst. 3 a k certifikaci biopaliv, biokapalin a paliv z biomasy s nízkým rizikem nepřímé změny ve využívání půdy.

Členský stát může svůj vnitrostátní režim oznámit Komisi. Komise posouzení tohoto režimu upřednostní, aby se usnadnilo vzájemné dvoustranné a vícestranné uznávání těchto režimů. Komise může prostřednictvím prováděcích aktů rozhodnout, zda takto oznámený vnitrostátní režim splňuje podmínky stanovené v této směrnici. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 34 odst. 3.

Pokud je rozhodnutí kladné, nesmějí jiné režimy uznané Komisí v souladu s tímto článkem odmítat vzájemné uznávání s vnitrostátním režimem daného členského státu, pokud jde o ověřování souladu s kritérii, pro která byl Komisí uznán.

Pro zařízení vyrábějící elektřinu, vytápění a chlazení s celkovým jmenovitým tepelným příkonem od 5 do 10 MW zavedou členské státy zjednodušené vnitrostátní režimy ověřování s cílem zajistit splnění kritérií udržitelnosti a emisí skleníkových plynů stanovených v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10.“;

e) v odstavci 9 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„V případě, že hospodářský subjekt předloží doklady nebo údaje získané v souladu s režimem, jenž byl předmětem rozhodnutí podle odstavce 4 nebo 6, nevyžaduje členský stát, aby hospodářský subjekt poskytl další doklady o splnění prvků, na něž se vztahuje režim a pro které byl režim uznán Komisí.“;

f) odstavec 10 se nahrazuje tímto:

„Na žádost členského státu, jež se může zakládat na žádosti hospodářského subjektu, Komise na základě všech dostupných důkazů přezkoumá, zda byla splněna kritéria udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů stanovená v čl. 29 odst. 2 až 7 a 10 a čl. 29a odst. 1 a 2, pokud jde o zdroje obnovitelných paliv a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku.

Během šesti měsíců od obdržení takové žádosti a v souladu s přezkumným postupem uvedeným v čl. 34 odst. 3 Komise rozhodne prostřednictvím prováděcích aktů, zda může dotčený členský stát buď:

a) pro účely uvedené v čl. 29 odst. 1 prvním pododstavci písm. a), b) a c) zohlednit obnovitelná paliva a recyklovaná paliva s obsahem uhlíku z tohoto zdroje; nebo

b) odchylně od odstavce 9 tohoto článku žádat od dodavatele zdroje obnovitelných paliv a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku, aby předložil další důkazy o splnění těchto kritérií udržitelnosti a úspor emisí skleníkových plynů a těchto minimálních hodnot úspor emisí skleníkových plynů.“.

21) V článku 31 se zrušují odstavce 2, 3 a 4.

22) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 31a

Databáze Unie

1. Komise zajistí, aby byla zřízena databáze Unie, která umožní sledování kapalných a plynných obnovitelných paliv a recyklovaných paliv s obsahem uhlíku.

2. Členské státy vyžadují, aby příslušné hospodářské subjekty včas zadávaly do této databáze přesné informace o provedených transakcích a parametrech udržitelnosti paliv, která jsou předmětem těchto transakcí, včetně emisí skleníkových plynů během jejich životního cyklu od okamžiku jejich výroby do okamžiku jejich spotřeby v Unii. Do databáze se rovněž zahrnou informace o tom, zda byla poskytnuta podpora na výrobu konkrétní zásilky paliva, a pokud ano, informace o typu režimu podpory.

Je-li to vhodné pro zlepšení sledovatelnosti údajů v celém dodavatelském řetězci, je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 35 za účelem dalšího rozšíření rozsahu informací, které mají být zahrnuty do databáze Unie, tak aby zahrnovaly příslušné údaje od okamžiku výroby nebo sběru surovin používaných k výrobě paliv.

Členské státy vyžadují, aby dodavatelé paliv vložili do databáze Unie informace nezbytné k ověření souladu s požadavky stanovenými v čl. 25 odst. 1 prvním pododstavci.

3. Členské státy mají přístup do databáze Unie pro účely sledování a ověřování údajů.

4. Pokud byly pro výrobu dodávky plynu z obnovitelných zdrojů vydány záruky původu, členské státy zajistí, aby byly tyto záruky původu zrušeny dříve, než bude možné zásilku obnovitelných plynů zapsat do databáze.

5. Členské státy zajistí, aby byla ověřena přesnost a úplnost informací uvedených hospodářskými subjekty v databázi, například prostřednictvím nepovinných nebo vnitrostátních režimů.

Pro ověřování údajů mohou nepovinné nebo vnitrostátní režimy uznané Komisí podle čl. 30 odst. 4, 5 a 6 používat k shromažďování údajů informační systémy třetích stran jako zprostředkovatelů, pokud bylo toto použití oznámeno Komisi.“

23) Článek 35 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 8 odst. 3 druhém pododstavci, čl. 29a odst. 3, čl. 26 odst. 2 čtvrtém a pátém pododstavci, čl. 27 odst. 1 druhém pododstavci, čl. 27 odst. 3 čtvrtém pododstavci, čl. 28 odst. 5, čl. 28 odst. 6 druhém pododstavci, čl. 31 odst. 5 druhém pododstavci a čl. 31a odst. 2 druhém pododstavci je svěřena Komisi na dobu pěti let od [vstupu této pozměňující směrnice v platnost]. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 7 odst. 3 pátém pododstavci, čl. 8 odst. 3 druhém pododstavci, čl. 29a odst. 3, čl. 26 odst. 2 čtvrtém a pátém pododstavci, čl. 27 odst. 1 druhém pododstavci, čl. 27 odst. 3 čtvrtém pododstavci, čl. 28 odst. 5, čl. 28 odst. 6 druhém pododstavci, čl. 31 odst. 5 a čl. 31a odst. 2 druhém pododstavci kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm uvedené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.“;

c) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 3 pátého pododstavce, čl. 8 odst. 3 druhého pododstavce, čl. 29a odst. 3, čl. 26 odst. 2 čtvrtého a pátého pododstavce, čl. 27 odst. 1 druhého pododstavce, čl. 27 odst. 3 čtvrtého pododstavce, čl. 28 odst. 5, čl. 28 odst. 6 druhého pododstavce, čl. 31 odst. 5 a čl. 31a odst. 2 druhého pododstavce vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“.

24) Přílohy se mění v souladu s přílohami této směrnice.

Článek 2

Změny nařízení (EU) 2018/1999

1) Článek 2 se mění takto:

a) bod 11 se nahrazuje tímto:

„11) „cíli Unie v oblasti energetiky a klimatu pro rok 2030“ závazný cíl pro celou Unii týkající se snížení domácích emisí skleníkových plynů napříč ekonomikou do roku 2030 minimálně o 40 % v porovnání s rokem 1990, závazný cíl pro celou Unii týkající se energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2030 uvedený v článku 3 směrnice (EU) 2018/2001, hlavní cíl na úrovni Unie týkající se zlepšení energetické účinnosti do roku 2030 o minimálně 32,5 % a cíl dosažení 15 % propojení elektroenergetických soustav pro rok 2030, případně jakékoli další cíle v této oblasti dohodnuté Evropskou radou nebo Evropským parlamentem a Radou pro rok 2030;

b) v bodě 20 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) v kontextu doporučení Komise založených na posouzení podle čl. 29 odst. 1 písm. b) týkajícího se energie z obnovitelných zdrojů, časné plnění příspěvku členského státu k závaznému cíli Unie týkajícímu se energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2030, jak je uvedeno v článku 3 směrnice (EU) 2018/2001, poměřovaného s jeho vnitrostátními referenčními body pro energii z obnovitelných zdrojů;“.

(2) V článku 4 se písm. a) bod 2 nahrazuje tímto:

„2) s ohledem na energie z obnovitelných zdrojů:

k dosažení závazného cíle Unie týkajícího se energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2030, jak je uvedeno v článku 3 směrnice (EU) 2018/2001, příspěvek k tomuto cíli ve formě podílu energie členského státu z obnovitelných zdrojů na hrubé konečné spotřebě energie v roce 2030, s orientační trajektorií tohoto příspěvku od roku 2021. Do roku 2022 dosáhne orientační trajektorie referenčního bodu ve výši alespoň 18 % celkového nárůstu podílu energie z obnovitelných zdrojů mezi závazným vnitrostátním cílem tohoto členského státu pro rok 2020 a jeho příspěvkem k cíli pro rok 2030. Do roku 2025 dosáhne orientační trajektorie referenčního bodu ve výši alespoň 43 % celkového nárůstu podílu energie z obnovitelných zdrojů mezi závazným vnitrostátním cílem tohoto členského státu pro rok 2020 a jeho příspěvkem k cíli pro rok 2030. Do roku 2027 dosáhne orientační trajektorie referenčního bodu ve výši alespoň 65 % celkového nárůstu podílu energie z obnovitelných zdrojů mezi závazným vnitrostátním cílem tohoto členského státu pro rok 2020 a jeho příspěvkem k cíli pro rok 2030.

Do roku 2030 dosáhne orientační trajektorie alespoň výši plánovaného příspěvku členského státu. Pokud členský stát očekává, že překročí svůj závazný vnitrostátní cíl pro rok 2020, může jeho orientační trajektorie začínat na úrovni, jejíž dosažení se předpokládá. Orientační trajektorie členských států musí v součtu dosáhnout referenčních bodů Unie v letech 2022, 2025 a 2027

a závazného cíle Unie týkajícího se energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2030, který je uveden v článku 3 směrnice (EU) 2018/2001. Členský stát může vedle svého příspěvku k cíli Unie a své orientační trajektorie pro účely tohoto nařízení uvést vyšší ambice pro účely vnitrostátní politiky;“.

(3) V článku 5 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Členské státy společně zajistí, aby součet jejich příspěvků dosáhl alespoň úrovně závazného cíle Unie týkajícího se energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2030, který je uveden v článku 3 směrnice (EU) 2018/2001.“.

(4) V článku 29 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. V oblasti energie z obnovitelných zdrojů Komise v rámci svého posouzení uvedeného v odstavci 1 provede posouzení pokroku z hlediska podílu energie z obnovitelných zdrojů na hrubé celkové spotřebě Unie na základě orientační trajektorie Unie, která začíná 20% podílem v roce 2020, dosahuje referenčních bodů ve výši alespoň 18 % v roce 2022, 43 % v roce 2025 a 65 % v roce 2027 z celkového nárůstu podílu energie z obnovitelných zdrojů mezi cílem Unie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2020 a cílem Unie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů pro rok 2030 a v roce 2030 dosahuje závazného cíle Unie v oblasti energie z obnovitelných zdrojů uvedeného v článku 3 směrnice (EU) 2018/2001.“.

Článek 3

Změny směrnice 98/70/ES

Směrnice 98/70/ES se mění takto:

1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Oblast působnosti

Tato směrnice stanoví pro motorová vozidla a nesilniční pojízdné stroje (včetně plavidel vnitrozemské plavby, pokud se neplaví po moři), zemědělské a lesnické traktory a rekreační plavidla, pokud se neplaví po moři, technické specifikace týkající se zdraví a životního prostředí pro paliva určená pro zážehové a vznětové motory s přihlédnutím k technickým požadavkům na tyto motory.“.

2) Článek 2 se mění takto:

(a) body 1, 2 a 3 se nahrazují tímto:

„1. „benzinem“ jakýkoliv těkavý ropný produkt určený k provozu zážehových spalovacích motorů s vnitřním spalováním, jimiž jsou poháněna motorová vozidla, kódů KN 2710 12 41, 2710 12 45 a 2710 12 49;

2. „motorovými naftami“ plynové oleje kódu KN 2710 19 43[28] uvedené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007[29] a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009[30] a používané pro vozidla s vlastním pohonem;

„3. „plynovými oleji určenými pro používání nesilničními pojízdnými stroji (včetně plavidel vnitrozemské plavby), zemědělskými a lesnickými traktory a rekreačními plavidly“ kapalné palivo vyrobené z ropy kódu KN 27101943[31] podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/53/EU[32], nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013[33] a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1628[34] a určené k používání ve vznětových motorech;“

(b) body 8 a 9 se nahrazují tímto:

„8. „dodavatelem“ dodavatel paliva ve smyslu čl. 2 prvního pododstavce bodu 38 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001[35];

„9. „biopalivy“ biopaliva ve smyslu čl. 2 prvního pododstavce bodu 33 směrnice 2018/2001;“.

3) Článek 4 se mění takto:

(a) v odstavci 1 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy od dodavatelů vyžadují, aby zajistili uvedení na trh motorové nafty s obsahem methylesterů mastných kyselin (FAME) až do výše 7 %.“;

(b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby maximální přípustný obsah síry v plynových olejích určených pro používání nesilničními pojízdnými stroji (včetně plavidel vnitrozemské plavby), zemědělskými a lesnickými traktory a rekreačními plavidly byl 10 mg/kg.

[28] Číslování těchto kódů KN podle společného celního sazebníku, nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1).

[29] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla (Úř. věst. L 171, 29.6.2007, s. 1).

[30] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 ze dne 18. června 2009 o schvalování typu motorových vozidel a motorů z hlediska emisí z těžkých nákladních vozidel (Euro VI) a o přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidel, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a směrnice 2007/46/ES a o zrušení směrnic 80/1269/EHS, 2005/55/ES a 2005/78/ES (Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 1).

[31] Číslování těchto kódů KN podle společného celního sazebníku, nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1).

[32] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/53/EU ze dne 20. listopadu 2013 o rekreačních plavidlech a vodních skútrech a o zrušení směrnice 94/25/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 90).

[33] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013 ze dne 5. února 2013 o schvalování zemědělských a lesnických vozidel a dozoru nad trhem s těmito vozidly (Úř. věst. L 60, 2.3.2013, s. 1).

[34] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1628 ze dne 14. září 2016 o požadavcích na mezní hodnoty emisí plynných a tuhých znečišťujících látek a schválení typu spalovacích motorů v nesilničních mobilních strojích, o změně nařízení (EU) č. 1024/2012 a (EU) č. 167/2013 a o změně a zrušení směrnice 97/68/ES (Úř. věst. L 354, 16.9.2016, s. 53).

[35] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/2001 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 328, 21.12.2018, s. 82.)

Členské státy zajistí, aby mohla plavidla vnitrozemské plavby a rekreační plavidla používat jiná kapalná paliva než plynový olej pouze v případě, že obsah síry v těchto kapalných palivech nepřekročí maximální povolený obsah síry pro tyto plynové oleje.“

4) Články 7a až 7e se zrušují.

5) Článek 9 se mění takto:

(a) v odstavci 1 se zrušují písmena g), h), i) a k);

(b) odstavec 2 se zrušuje.

6) Přílohy I, II, IV a V se mění v souladu s přílohou I této směrnice.

Článek 4

Přechodná ustanovení

(1) Členské státy zajistí, aby údaje shromážděné a oznámené orgánu určenému členským státem za daný rok [Úřad pro publikace: nahraďte kalendářním rokem, během kterého zrušení nabude účinku] nebo jejich část v souladu s čl. 7a odst. 1 třetím pododstavcem a čl. 7a odst. 7 směrnice 98/70/ES, které se zrušují čl. 3 bodem 4 této směrnice, byly předloženy Komisi.

(2) Komise zahrne údaje uvedené v odstavci 1 tohoto článku do každé zprávy, kterou je povinna předložit podle směrnice 98/70/ES.

Článek 5

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2024. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 6

Zrušení

Směrnice Rady (EU) 2015/652[36] se zrušuje s účinkem ode dne [Úřad pro publikace: nahraďte odkazem na kalendářní rok, během kterého zrušení nabude účinku].

[36] Směrnice Rady (EU) 2015/652 ze dne 20. dubna 2015, kterou se stanoví metody výpočtu a požadavky na podávání zpráv podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/70/ES o jakosti benzinu a motorové nafty (Úř. věst. L 107, 25.4.2015, s. 26).

Článek 7

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda/předsedkyně